

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Marjan Bolhar, Matjaž Brojan, Štefan Markovič, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojska, Cveta Zalokar-Oražem.
Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-359, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841. Fotografije Vido Repanšek
Glasilo izhaja v nakladi 13.900 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, p.p. 20, naročene oglase posreduje v uredništvo, Ljubljanska 94. Glasilo je na podlagi sklepa št. 421-1/72 z dne, 26.11.1974 Sekretariata za informacije izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne, 25.7.1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne, 24.4.1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Tudi naši mladinci v Beograd

Mnogo let je že minilo, odkar se je med mladinci iz Kragujevca porodila zamisel, naj bi voščila tovarišu Titu potovala v štafetnih palicah. Od tedaj vsako pomlad odide na pot štafeta in na tisoče rok fantov in deklet prinaša voščila proti Beogradu. Tudi sedaj, ko ni več Tita, v spomi n nanj praznujemo mladi 25. maj – dan mladosti.

Tudi letos bodo v Beogradu priredili osrednjo proslavo ob prazniku mladosti. V tem nastopu bo sodelovalo 230 domžalskih in kamniških mladincev. Za naše mladince je to zelo spodbudno in pohvale vredno. Udeležbo na zaključni prireditvi so si naši mladinci prislužili s svojim delom, hkrati pa izpolnjujejo nekatere pogoje:

– dovolj je mladih, saj imamo center srednjih šol tako v Domžalah, kot v Kamniku,

– za vadbo imamo športna igrišča, po potrebi tudi telovadnice,

– finančno bo nastop podprla telesno kulturna skupnost.

Kriteriji za izbiro nastopajočih še niso izdelani. Izbrani bodo tisti, najbolj zaslužni učenci osnovnih in srednjih šol, ki imajo smisel za ritmiko.

Izbrance čaka veliko dela, da bo 25. maja prireditev uspešno – skladno potekala. Upamo, da se bodo naši mladinci dobro izkazali.

Nataš Velkavrh
OŠ Josip Broz Tito

Delovnim ljudem in občanom!

V okviru aktivnosti SVETA ZA PROSTORSKO PLANIRANJE IN VARSTVO OKOLJA PREDSEDSTVA OK SZDL DOMŽALE bo tudi letos potekala velika spomladanska očiščevalna akcija, v kateri naj bi organizirano sodelovalo kar največ delovnih ljudi in občanov.

Ker je pomlad čas, ko se narava odene v novo lepšo podobo, ko vse ozeleni, moramo tudi mi po svojih močeh, zlasti pa s svojim delom prispevati za naše lepše okolje. Veliko je prostorov, ki jih moramo vsak zase, pa tudi vsi skupaj očistiti. To so vse javne, zelene, parkovne površine, okolice stanovanjskih hiš in blokov, površine ob tovarnah, pred javnimi poslopji, pozabili pa ne bomo tudi na avtobusne postaje ter vse javne površine, ki jih iz dneva v dan uporabljamo, pa se nikoli ne vprašamo, kdo jih očisti.

Sodelovali bomo vsi!

Od najmanjših cicibanov, do učencev v osnovnih šolah in usmerjenem izobraževanju, delavcev, članov različnih društev, kakor tudi vsi, ki nam ni vseeno kakšna je naša okolica. Storili bomo vse, da bo naša občina LEPA IN ZELENA. V akciji bodo sodelovali tudi nekatere organizacije, ki so tudi sicer zadolžene za čisto okolje.

POZIVAMO vse, ki radi živijo v čistem in lepem okolju, da se nam pridružijo. Čistili bomo od 14. do 25. aprila 1986! Izkoristili bomo ne le dela proste dneve, temveč vsako uro, ki jo vsak izmed nas lahko namenimo čiščenju svoje okolice.

Obenem pa naj bo to tudi priložnost, da se tudi naša občina vključi v akcijo ZA ČISTO IN ZELENO SLOVENIJO, katere namen je tudi ustrezen ureditev naših zunanosti naših domov, naših delovnih prostorov, javnih zgradb, naše okolice.

Akcija ZA ČISTO IN ZELENO OBČINO DOMŽALE pa naj ne bo za vsakega izmed nas le enkratna priložnost za očiščenje svojega praga, ampak naj pomeni za vsakega izmed nas obvezo, da bo po svojih močeh skrbel za ČISTO IN ZELENO OBČINO DOMŽALE.

Zaključili vsa volilna opravila

Z izvedbo druge občinske kandidacijske konference in prve seje skupščine občine Domžale smo v naši občini zaključili vse volilne aktivnosti, čaka pa nas še odločanje o nekaterih kandidatih za odgovornejše funkcije v republiki oz. o kandidatih za člane zborov skupščine SFRJ.

V času do druge občinske kandidacijske konference so potekala predvsem številna organizacijska in tehnična opravila, ki so jih vodile občinska volilna komisija ter volilne komisije v TOZD in KS. Dan pred volitvami so volilni odbori poskrbeli za okrasitev in ureditev volišč ter zunanega izgleda naselij pri čemer so jim pomagali številni mladinci. V vseh sredinah je bilo na dan volitev čutili primerno razpoloženje, kar velja še posebej za volitve v nedeljo 16. marca 1986. Naselja so bila okrašena z zastavami, ponekod so postavili ml aje, za prazničnejše vzdušje pa so poskrbele vse tri godbe, ki so obiskale vsa volišča. Udeležba delovnih ljudi in občanov na voliščih je bila dobra, saj je v krajevnih skupnostih od vpisanih v volilnih imenikih glasovalo 26.555 delovnih ljudi in občanov, kar pomeni, da je glasovalo 91% volilnih upravičencev, v združenem delu pa je bil ta % 88. Približno enaki so bili tudi rezultati udeležbe volilcev v obrtni in kmetijski dejavnosti.

Še nekaj statističnih podatkov:

V skupščine družbenopolitičnih skupnosti smo izvolili 1378 delegatov, med njimi 539 žensk (39%), 259 mladih do 27. leta (18), največ delegatov je starih od 27. do 40. leta (614), med njimi je tretjina kvalificiranih ter tretjina z srednjo izobrazbo, članov ZK je 197 (14%), udeležencev NOB pa 25.

V skupščine samoupravnih interesnih skupnosti smo izvolili 2935 delegatov, med njimi je skoraj 50% žensk (1407) ter 561 mladih do 27. leta (19%), več kot tretjina je starih do 40. leta, med delegati je približno tretjina s srednjo izobrazbo, članov ZK je 407 (13%) ter 96 članov ZZB NOV (3%).

Po opravljenih volitvah so volilni odbori in volilne komisije v skladu z zakonom opravili zahtevana administrativna opravila in pripomogli k uspešnemu zaključku volitev. Na volitvah v nedeljo je bil izvoljen tudi 25-članski Družbenopolitični zbor. Takoj so se sestali novoizvoljeni delegati, ki so obravnavali tako gradivo za drugo sejo Občinske kandidacijske konference kot gradivo za prvo sejo konstitutivne seje skupščine občine Domžale.

Tako so se delegati polnoštevilno (od 110 prisotnih 107 delegatov) zbrali na seji druge občinske kandidacijske konference, kjer so z javnim glasovanjem določili kandidate za najodgovornejše funkcije v občini, enako pa so se opredelili tudi do nekaterih najodgovornejših funkcij v Skupščini SRS ter razpravljali o sestavi zborov skupščine SFRJ. Enako dobra udeležba je bila tudi na prvi seji vseh zborov občinske skupščine, kjer so bili izvoljeni novi predsedniki zborov, predsednik skupščine in izvršnega sveta, kakor tudi člani izvršnega sveta.

Volilne priprave je že ocenilo tudi Predsedstvo OK SZDL Domžale. Ugotovilo je, da je bilo opravljeno veliko delo, v katerega je bilo vloženo veliko truda tako družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in tudi vseh posameznikov, ki so bili kakorkoli zadolženi za pripravo in izvedbo letošnjih volitev. Predsedstvo je sprejelo sklep, da vsa temeljna okolja priprave in izvedbo ocenijo in z ozirom na nekatere pomanjkljivosti, ki so se pokazale, predlagajo ustrezne spremembe (volišča, sprememba območij posameznih volišč).

Volitve pa so bile uspešno izvedene le zato, ker so v njihovih pripravah in izvedbi sodelovali številni občani in aktivisti iz vseh temeljnih okolij, ki so s svojim delom omo gočili primerno vzdušje in pogoje za uspešno izvedbo volitev.

Z množično udeležbo na voliščih smo delovni ljudje in občani naše občine potrdili svojo pripravljenost, da bodo tudi vnaprej

delegatske poti tiste, po katerih bomo uresničevali svoje interese, potrebe in želje. Pri tem pa se moramo zavedati, da smo z uspešno opravljenimi volitvami naredili šele prvi korak. Delegati, ki smo jih izvolili in so tako prevzeli precejšnja bremena, ne smejo ostati osamljeni. Vsi skupaj se moramo zavedati, da bodo uspešni le v čvrsti povezanosti s tistimi, ki smo jih izvolili in s samoupravnimi organi v OZD in KS, kakor tudi ob resnično aktivnem delovanju vseh družbenopolitičnih organizacij znotraj delegatskega sistema. Naj bo naša množična udeležba na volitvah delegatom pri njihovih prvih korakih v četrtem delegatskem obdobju dobra osnova in vzpodbuda za njihovo delo. (V.V.)

VABILO

Občinska konferenca SZDL in Občinski svet ZSS Domžale vabita vse občane in delovne ljudi na proslavo ob DNEVU OF in PRAZNIKU DELA, ki bo v

četrtek, 24. aprila 1986 ob 20. uri

v dvorani Partizanskega doma v Moravčah.

Na proslavi, na kateri bodo podeljena priznanja OF in ZSS, bodo nastopili člani Kulturnega društva Tine Kos in učenci OŠ Jurij Vega Moravče ter godba Moravče.

VABLJENI

Problemska konferenca o PTT

Občinska konferenca SZDL Domžale vabi vse delovne ljudi in občane na problemsko konferenco, na kateri bomo razgnili problematiko PTT in njenega nadaljnega razvoja v naši občini.

Problemska konferenca bo v sredo, 23. aprila 1986, ob 17. uri v prostorih restavracije SLAMNIK v Domžalah.

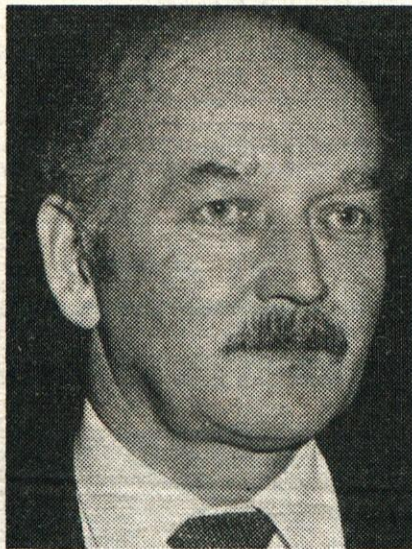
Če želite izvedeti, kdaj bodo zapeli novi telefoni, kako bo z delom naših pošt v prihodnjih letih pridite, vprašajte, povejte svoje mnenje!
OK SZDL DOMŽALE

Izvoljeno novo občinsko vodstvo

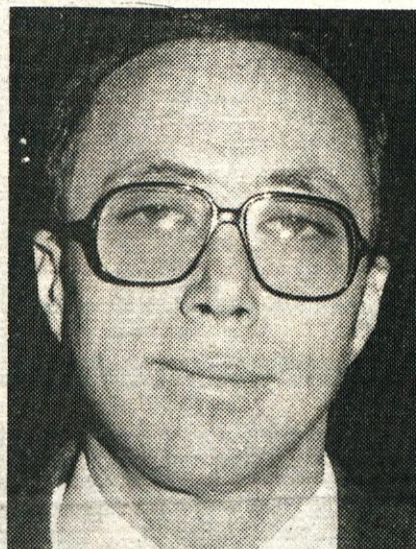
Na konstitutivni seji so se 26. marca 1986 v Hali Komunalnega centra zbrali delegati vseh treh zborov domžalske delegatske skupščine v novem sestavu. Na seji so se zahvalili za štiriletno uspešno delo dosedanjemu predsedniku Karlu Kušarju in mu izročili priložnostno darilo. Na fotografiji: novi predsednik SO Domžale Peter Primožič ter novi sekretar skupščine Lado Goričan izročata darilo Karlu Kušarju.

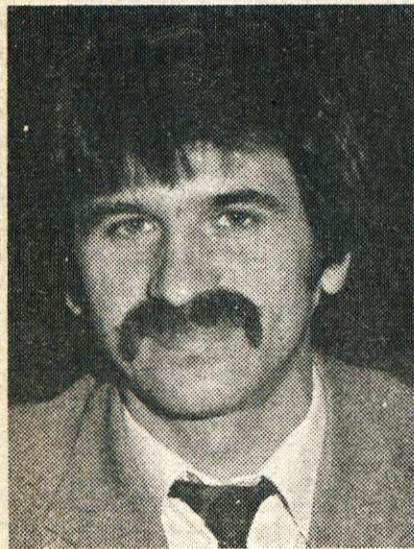
Predsednik SO Domžale Peter Primožič.

Podpredsednik SO Domžale Herman Breznik.

Predsednik Izvršnega sveta Milan Marolt.

Predsednik družbenopolitičnega zbora Miroslav Birk.

Predsednik zbora združenega dela Franc Gnidovec.

Predsednik zbora krajevnih skupnosti Sandi Rihtar.

Na konstitutivni seji so izbrali tudi nov izvršni svet, katerega člani so podali svečano izjavo. Na sliki: nov izvršni svet.

Pobrateni z DI IZOLA in DI Laško

Ob mednarodnem letu invalidov:

22. marca 1986 je Društvo invalidov Domžale pripravilo v hali Komunalnega centra večjo skupno svečano prireditev, ki so se je poleg številnih članov, gostov in drugih povabljenih – udeležili tudi predstavniki društev invalidov iz Izole in Laškega. Slavnostni govornik na prireditvi je bil predsednik koordinacijskega odbora za družbeni položaj in aktivnost invalidov, FRANC KLADNIK, imenitno pa je prireditev povezovala Blaženka Ivanjko.

Franc Kladnik je v svojem govoru poudaril družbeno skrb, ki jo namerjamo zahtevnemu področju skrbni za invalidne osebe. Le teh pa je v Sloveniji 50.000, združeni v 62 društvih. Opozoril je, da je kljub sorazmerno razviti in razširjeni dejavnosti ta pomoč še vedno nezadostna, saj s sredstvi, ki so na voljo, v nobenem primeru ni moč zagotoviti take skrbi za različne naloge v zvezi z varstvom invalidov, kot se v današnjem trenutku v družbi kažejo.

Vendarle pa je srečanje dokaz, da nam tako posameznikom kot družbi v

celoti ni vseeno, kako se invalidi počutijo, kako živijo, delajo in ustvarjajo. Posebej nam ne more biti vseeno, kakšen je njihov socialni status. Priložnost take prireditve je v tem, da vsaj enkrat na leto opozorimo na tisto, kar je na področju varstva, skrbi za invalide najpomembnejše ter da skušamo probleme reševati takrat, ko jih opazimo.

Probleme, ki jih invalidi čutijo, bodo v vse večji meri morale prevzeti delovne organizacije, oz. tisti, koder je do invalidnosti prišlo kot posledica slabih delovnih pogojev, prevelikih obveznosti in nespoštovanja varstvenih predpisov.

Družba s svojimi socialnimi institucijami vseh teh nalog socialne skrbi za invalida ne zmore.

Predstavniki društev invalidov iz Domžal, Izole in Laškega so nato podpisali listino o pobratenu, ki jih bo tudi formalno zblížala v delu, različnih aktivnostih in tudi v organiziranju različnih oblik sprostitev.

V nadaljevanju prireditve je sledil kulturni spored, v katerem so sodelovali otroci šole s prilagojenim programom Olge Avbelj, ženski pevski zbor Toko ter ansambel Tineta Stareta, ki invalidom ob takih svečanostih vedno rade volje priskoči na pomoč. Prav zato je temu odličnemu ansamblu predsednik Zveze društev invalidov tudi podelil priznanje.

Pobratenu je treba formalno ustreči s podpisom in pečatom...

BANČNO LETO 1985 POD DROBNOGLEDOM:

Družbena pomembnost banke v Domžalah je velika

V predloženih poročilih so zelo zanimivi podatki o delu Izvršilnega odbora, ki ga je v minulem obdobju uspešno vodil Peter Janežič. V domžalski banki Ljubljanske banke porast in obseg zbranih sredstev (zlasti sredstev obačnov) že več let zaporedoma presega omejevan in predpisan okvir bančnih plasmajev. Nastajajo zato viški sredstev, ki jih banka usmerja zaradi dohodkovnih potreb v bančne likvidnostne kredite. Ker pa je povpraševanje za te kredite ob dosedanjih obrestnih merah manjše, bo verjetno v določenih primerih le potrebno znižati obresti.

Svoje aktivnosti je Izvršilni odbor usmerjal tudi na področju združevanja dela in sredstev, kjer bo domžalska banka sodelovala v nekaj družbeno pomembnih projektih tudi v drugih republikah, ob tem pa še za zagotavljanje financiranja proizvodnje hrane,

jeklarne v Železarni Jesenice, programa razvoja črne metalurgije slovenskih železarn, proizvodnje primarnega aluminija v TGA Boris Kidrič Kidričevo ipd. V deviznem poslovanju je banka sodelovala in pripravila dobre razrešitve aktualnih vprašanj deviznega poslovanja, organizacijam združenega dela – članicam banke pa je odobrila odprodajo deviznih sredstev, odkupljenih od občanov in urejala druga, za devizno poslovanje s tujino, pomembna vprašanja.

Delo kreditnega odbora je v preteklem obdobju vodil Sandi Rihtar. S svojimi odločitvami (obravnavali in pozitivno so rešili 145 kreditnih zahtevkov za kratkoročne kredite, 12 zahtevkov za dolgoročne kredite in 34 zahtevkov za razne dinarske garancije) so člani kreditnega odbora želeli pri usmerjanju sredstev

dati prednost pomembnim družbenim orientacijam, ko so pospeševanje izvoza in pospeševanje proizvodnih naložb, ki pomenijo tehnološko-tehnične izboljšave. Ob tem so želeli s kreditno politiko tudi krepiti oz. pospeševati drobno gospodarstvo.

V prizadevanjih, da bi v banki sorazmerno visoko stanje likvidnih sredstev uporabili za čim večja vlaganja v gospodarstvo, tako tudi v največji meri izkoristili sicer limitiran porast kreditov, so poiskali take kredite (za zbiranje oljaric in koruze), ki so se lahko povečali preko določenega limita.

Zaradi tega se je domžalski banki kreditni „obseg denarja“ nadnormalno povečal, saj je večji 89 odstotkov od lanskega, medtem ko znaša ta porast za celotno LB le 33 odstotkov. S tako kreditno politiko so domžalski bančniki prispevali k učinkovitejši uporabi lastnih bančnih virov, pridobili dodatna emisijska sredstva, predvsem pa ustvarili večjo osnovo za bančno delo v tekočem letu. S tem banka močno utrjuje svoj položaj in upravičuje ter krepi svojo pomembno družbeno-ekonomsko, gospodarsko vsekakor kreativno vlogo na domžalskem območju. Ta osnova bo v okviru danih možnosti lahko v večji meri (kot bi sicer) prispevala k razreševanju problemov financiranja združenega dela in obrtnišva občine Domžale.

Ob vsem tem smo bili tudi priče dobri delovanju odbora za stano vanjske in komunalne zadeve. Ta odbor je ustrezno obravnaval oz. bančno odobril 827 posojil, kar pomeni znesek 452 milijonov dinarjev; nemajhno družbeno vrednost in naložbo v stanovanjsko-komunalno gospodarstvo občine.

Vse to daje pečat in znamenje uspešnemu, strokovno poglobljenemu ter ažurnemu delu banke Domžale v obdobju, katerega so si vzeli pod drobnogled.

Invalidi iz Laškega, Izole in Domžal so podpisali listino o pobratenu. Na sliki predsedniki z roko v roki.

M. Brojan

Vse ali skoraj vse o našem zdravju . . .

Ljubo zdravje je eno samo...

O zimski obolevnosti občanov, o novitetah, pridobitvah, strokovnih orientacijah in aktualnih zagatah osnovnega zdravstva v naši občini govori direktor TOZD Službe osnovnega zdravstvenega varstva Domžale dr. Ivo Pevec:

Naša „občinska“ zimska obolevnost . . .

Vprašujete me o značilnostih zimske obolevnosti občanov naše občine. Za začetek naj povem, da smo imeli oz. še imamo na območju občine epidemijo gripe. Sicer ne le zaradi nje, pač pa zaradi različnih obolenj, je šlo skozi naše ambulante v zimskih mesecih nekako 25.000 občanov, kar je več kot dobra polovica celotne populacije v občini. Bolniški stalež se je v tem času povečal za 4 odstotke, seveda pa se je vzporedno s tem izredno povečala tudi odsotnost z dela.

zdrženega dela, mladina in celo mnogo upokojencev. Povpraševanje po cepljenju iz leta v leto mnogo upada, letošnja gripa in vse kar prinaša pa je tudi rezultat tega dejstva. Če pa prištejemo ob cenah za zdravniške storitve še škodo zaradi bolniškega staleža, ceno zdravil, potem plačujemo hudo visoko ceno zaradi dejstva, da se nismo cepili.

Rezerv v kadru ni . . .

V zdravstvenih ustanovah v občini nimamo pravzaprav več nobenih kadrovskih rezerv. Zdravstveni delavci morajo z delom v podaljšanem

uresničili, ker nismo plačani po učinku, temveč plačamo – pavšalno. Danes pač nimamo instrumentov, da bi nadpoprečno pridne, sposobne in delavne nagradili. Tako je OD na nek način destimulacija za tiste, ki hočejo in zmorejo.

Čakalne dobe v Domžalah – ni!

Pri nas čakalne dobe ni! To pa zato, ker v Domžalah noben zdravnik ne zapre svoje ordinacije prej, preden niso vsi pacienti sprejeti. S tem – to je s številom sprejetih pacientov v ambulanto, pa se postavlja vprašanje kakovosti zdravstvenih storitev in zdravnikove preobremenjenosti. Občanom pa je ob tem treba povedati, da zdravje ni le stvar zdravnikov, občinske zdravstvene skupnosti, temveč je skrb za „ljubo zdravje“ v prvi vrsti skrb občanov samih.

Poudarek – preventivi, zdravstvenemu prosvetljevanju

Mi se trudimo na vse načine, da bi v Zdravstvenem domu vpeljali čimveč različnih oblik, seminarjev za preventivno delovanje, zdravstveno prosvetljevanje ipd. Na žalost pa nimamo nobenih prostorskih možnosti več, da bi te dejavnosti v hiši organizirali. Vse ambulate so preko celega dneva dvojno zasedene . . .

Vendar poteka že cela vrsta oblik delovanja. Tako imamo že več skupin, kjer poteka delo teamsko. Skupina za sladkorno bolne, skupina za zdravljenje zvišanega pritiska in zdravljenje debelosti. Več je skupin za živčno obolele in skupine, v katerih se obravnavajo alkoholiki. Te so sedaj tri, nameravamo pa ustanoviti še četrto. Sicer pripravljamo redna predavanja v šolah, tovarnah, le ta potekajo ob sistematičnih pregledih. Poseben poudarek, našo angažiranost in trud, namenjamo prav delu oz. prosvetljevanju mladih.

Kaj pa novosti, pridobitve?

Posebej želim omeniti novo pridobitev, ki je bila organizirana že ob koncu lanskega leta. Gre za ambulanto za sladkorne bolezni. Deluje vsak torek in četrtek od 7. do 9. ure. Diabetikov v občini je kar 900 in sedaj imajo svojo ambulanto v občini. Dispanzer za sladkorne bolnike pa ne nudi le storitev zdravljenja, temveč vrši tudi preventivo. Vzrok obolevnosti za sladkorno boleznijo je zlasti v prevelikem standardu in dednosti. Zdravnik – specialist za to področje in višja medicinska sestra omogočata ustrezen kakovosten tretman bolnikov, torej tudi v občini.

Urgentna služba deluje eno leto. Zanj bomo začeli preurejati prostore, saj bo tako dobila z opremo kvalitetne pogoje za normalno strokovno delo. Preureditev bo trajala dva do tri mesece. Ob tem pa želim poudariti, da v preureditvah ne gremo v smeri vzpostavljanja klinike, ampak strokovnost na ravni poliklinike.

V preteklem obdobju smo razširili zdravstveno nego na domu na ravni, ki je v republiškem merilu med najbolje organiziranimi. V bistvu vse primere, ki so potrebni obdelave na terenu, zglede tretiramo in kot so povratne informacije, so tudi uporabniki zadovoljni. To velja tako za zdravnike, patronažne sestre in socialno službo ter laične negovalke.

Nujna je gradnja trakta D

Trakt D je nujno potreben. Zdravstvena služba bi lahko bila s sedenji razmerami še kolikor toliko zadovoljna, ne morejo biti pa občani oz. pacienti – če bi ostali trajno na ravni

Dr. Ivo Pevec, direktor TOZD SOZV Domžale.

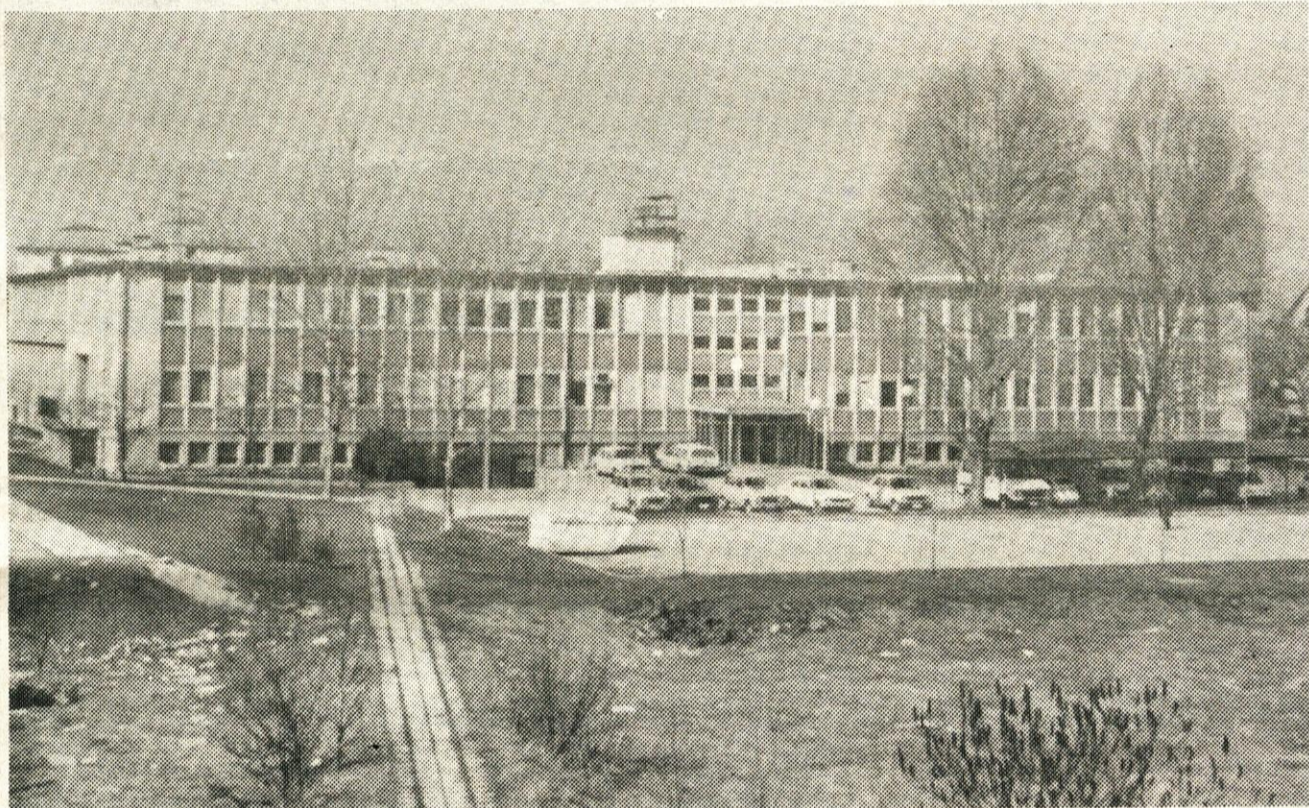
dosedanje kakovosti zdravstvenih storitev oz. uslug.

Če hočemo količkaj razviti še kako službo, so potrebni novi prostori, novi kadri. Fizioterapija deluje že v mejnih delovnih razmerah, ki še dovoljujejo normalno opravljanje zadolžitve. Kot zdravstveni delavec menim, da je srednjeročno in dolgoročno neobhodno, da v korist zdravstva na splošno in posebej zavzamemo v občini kar najhitreje stališče, da je trakt D potreben. Predvsem storitvam za osnovno in zobozdravstveno otroško varstvo, za aktivno zaposleno populacijo na zdravju škodljivih delovnih mestih in za prepotrebno fizioterapijo s hidroterapijo. Namen trakta D je dvigniti otroško varstvo na raven, ki bo najboljša. Kaj nam je bolj pomembno kot zdravje mladih. Aktivno populacijo želimo čimbolje in čimdlje obdržati na delovnih mestih. Ker je zlasti okvar hrbtenice med mladimi vse več, so take preventivne fizioterapevtske storitve tudi za mlado populacijo prepotrebne.

Kakšna naj bi bila ocena našega zdravja?

Menim, da je zdravje občanov v občini dobro oz. da je za zdravstvo dokaj dobro poskrbljeno. Vendar bi ob tem postavil takoj omejitve: na doseženem tako strokovnem, organizacijskem, finančnem smislu ne moremo vztrajati, saj je to zaradi specifičnosti, kakršna medicina je, to nevzdržno. Problemi, zlasti v pojavnosti degenerativnih obolenj so vse večji, nakazujejo pa se vsak dan še nova. Vsako od teh področij pa potrebuje nove kadre, prostore, opremo, finance. V vsem nas vodi to, da ne želimo streči sebi, pač pa pacientom. Ob tem želim omeniti tudi to, da smo v celoti strokovno pripravljani na prihod AIDS-a. Seznanjeni smo v celoti, vemo, kaj je treba storiti. Problem je tudi v tuberkulozi, ki je tudi v občini spet v porastu, kroničnih degenerativnih obolenjih, ki so v porastu, to so obolenja hrbtenice, infarkti, možganske kapi, v alkoholizmu pa smo tako v poprečju na samem vrhu v republiki.

Razgovor opravil M. Brojan

Domžalski zdravstveni dom vse bolj prerašča v ustanovo, ki občanom z našega območja lahko nudi domala večino zdravstvenih storitev, ne da bi morali za to v Ljubljano.

Velika obremenitev zdravstvenih delavcev

Omenjene razsežnosti zimske obolevnosti v občinskih razmerah pomenijo izreden napor zdravstvenih delavcev, ki so soočeni z enormno velikimi delovnimi obremenitvami. Sicer pa ugotavljamo, da je tako stanje nekako logična posledica dejstva, da delovne organizacije iz leta v leto manj odločajo za cepljenje svojih delavcev proti gripi. Gripa ni preprosta zadeva, sorazmerno mnogo je pljučnic zatem, mnogo je bolnikov, za katere je nujno potrebna hospitalizacija na Golniku in v drugih ustanovah. Lani jeseni proti gripi nismo več kot 200 občanov oz. delavcev in spomnim se let nazaj, ko so bili cepljeni praktično vsi aktivni delavci

času torej v prekoračitvi programov, ki jih nihče ne plača, sami prispevati in nositi breme k urejanju teh razmer. Tako se kaže kot naša velika zagata to, da smo v pomanjkanju kadrov. Ker pač ni več rezerv. Ob tem dejstvu, da ni kadra, pa še razvijamo nove dejavnosti, kar gre vse na škodo zdravljenja. Zdravnikov seveda v teh okoliščinah ni mogoče pošiljati na izpopolnjevanje na klinike, to velja za vse specialnosti.

Ob šolstvu – problem nagrajevanja tudi v zdravstvu

Po zadnjih podatkih smo zdravstveni delavci v domžalski občini globalno z osebnimi prejemki že pod ravni kliničnega centra. Načela delitve po delu pa še dolgo ne bomo

Posebna skrb izobraževanju

Centralni del zdravnikovega dela je ali bi moral biti – nenehno izpopolnjevanje oz. izobraževanje. Znanje postavljamo absolutno na prvo mesto. Od 36 zdravnikov, ki jih imamo, je že 20 raznih specialistov, 7 pa se pripravljajo na specializacijo. Naš program je tak, da naj v našem TOZD ne bo zdravnika, ki ne bi imel specializacije. Pripravljamo strokovna izhodišča, da zaostriamo odgovornost pri izobraževanju vseh zdravnikov. Vsak četrti ima v Zdravstvenem domu fakulteto, vsak peti pa višjo izobrazbo.

Se gremo drago zdravstvo?

Paciente zdravimo v vseh tistih dejavnostih, ki jih imamo organizirane in za katere imamo kadre in pogoje. Za vse ostale storitve pošiljamo na zdravljenje v Klinični center oz. na Polikliniko. Vsaka storitev, ki je nudena doma, pa je več kot polovico cenejša kot ista storitev v KC. O tem bi se lahko prepričali v OZS, ki poravnava fakture za storitve v Ljubljani. Če želimo imeti v lastni občini dobro razvito osnovno zdravstveno službo, tedaj se moramo zavdati, da to ne more biti poceni.

Nove osvojene specialistične usluge zahtevajo iz dneva v dan večja vlaganja v tehniko, kajti v svetu gre s silovitimi koraki naprej. Znanju sledimo, opremi pa ne več. Ultra zvok je v svetu rutina, za nas pa nujno potreben aparat, ki bo nadomestil škodljivi rentgenske aparate.

Z razširitvijo zdravstvenega doma v Domžalah (trakt D) želijo urediti pogoje zlasti za zdravstveno skrb otrok. Marsikje so pogoji za to obliko zdravstvenega varstva zelo omejevani.

Kot je zatrdil dr. Ivo Pevec, so vsi pacienti sprejeti še tisti dan, ko iščejo zdravniško pomoč. Čakalne dobe ni. Tudi tile pacienti jo bodo prejeli še danes...

Kdor zdravo živi — pridobi?

Zanesljivo poznati življenjsko poti, ne pa pokazati te poti drugim, je nečloveško. Vedeti, kako se preprečujejo mnoge bolezni, množice pa pustiti, da še naprej zbolevajo in uni rajo, to je tragedija, ki je ne moremo gledati prekrizanih rok.

Maksim Gorki

Tema letošnjega svetovnega dneva zdravja "KDOR ZDRAVO ŽIVI, PRIDOBI" je namenjena zdravemu načinu življenja. Je posledica čedalje večjega prepričanja, da bi morali bolj poudarjati pozitivne ukrepe, s katerimi bi posamezniki in družba lahko varovali in izboljšali zdravje. Kljub velikemu napredku medicinske in sorodnih znanosti, sodobnega človeka čedalje bolj ogrožajo razni zdravju škodljivi dejavniki, ki jih prinaša način življenja v civiliziranem svetu.

Prepričanje mnogih ljudi je, da je zdravje nekaj, kar ljudem omogočajo zdravniki in ne nekaj, za kar družba in posamezniki skrbijo sami. Zato je še vedno glavni poudarek skrbi za zdravje na samem zdravljenju, zane-marjamo pa preventivne ukrepe, s katerimi posameznik vpliva na svoje zdravje.

Z uresničevanjem široke akcije — Zdravje vsem do leta 2000 — ugotavljamo, da se vse bolj izraža težnja, da se velik del zdravljenja in zdravstvenih ustanov, prenese na tiste vsakodnevne aktivnosti, ki izboljšujejo zdravje. Takšen pristop, katerega cilj je telesna kondicija, pa je tako širok, da lahko zajame družbo v celoti.

Pomembni so trije glavni dejavniki zdravega življenja:

- gibanje in šport
- prehrana
- osebna odgovornost.

Gibanje razumemo v najširšem pomenu, vključuje hojo, tek, kolesarjenje, smučanje, plavanje in druge aktivnosti v prostem času.

Aktivno telesno gibanje je za vsakogar nujno potrebno v vseh življenjskih obdobjih. V mladih letih fizična aktivnost pripravlja telo na naloge v zrelosti; v dobi zrelosti omogoča človeku, da da kar največ od sebe in da obvlada vsakodnevne strese, v kasnejših letih pa ohranja živahnost

duha in gibčnost telesa. Morda pa je najbolj pomembno to, da daje telesna aktivnost tudi več veselja do življenja, tako pripomore k dobremu počutju, ki je podlaga za zdravje.

Z načinom življenja se spreminjajo tudi prehrabene navade. Novi, priljubljeni načini prehrane pomenijo veliko nevarnost. Energijska gosta hrana, bogata z maščobami, prepojena s sladkorjem, z vse manj sadja in zelenjave, povzroča debelost, ogroža srce, ožilje, gibalna in zobe. Bolj se moramo zavedati pomena in vpliva zdravega prehranjevanja. Načrtno

moramo vzpodbujati tiste navade v prehrani, ki ohranjajo ali krepijo zdravje in preprečujejo obolenja.

Osebna odgovornost ima širok pojem. Posameznike je treba vzpodbujati, da sami poizkušajo ohranjati svoje zdravje in se izogibati škodljivim navadam. To še posebno velja za uporabo tobaka in alkohola.

Povsod, kjer je razširjeno kajenje, je to najpomembnejši vzrok za slabo zdravje, a hkrati edini, ki ga je mogoče odpraviti. Epidemije kajenja in prekomernega uživanja alkohola ne ozdravi zdravnik, saj pomaga edino preprečevanje.

Otroci in mladina predstavljajo privilegirano starostno obdobje, v katerem lahko z zdravstveno vzgojo dosežemo popoln in trajen uspeh. Zato njih seznanimo z pozitivnimi vzorci vedenja, za ohranitev zdravja.

Uspeh bo zagotovljen, če bo zdravstveni vzgoji sledila akcija oz. sprememba stališč in vedenja in bomo pridobile izkušnje in znanje prenašali v vsakodnevno življenje in ravnanje.

Zdravje je skupek tega, kar človek prinese s seboj na svet in kar k temu doda z zdravim načinom življenja.

A. Paš

Prvi telefonski priključek iz akcije 1000 telefonov je bil dejansko priključek na Geodetski upravi. Na sliki: Franc Konda, direktor PTT Domžale simbolično izroča slušalko Zmagu Čermelju, direktorju Geodetske uprave.

Ob jamarskem simpoziju, ki ga je pripravilo DRJS Simon Robič je ekipa TV Ljubljana posnela daljši jamarski prispevek in ga objavila v TV Obzorniku dne 4. aprila ob 18.45 na I. televizijskem programu. Na sliki: snemavec ob novi mineraloški zbirki v domu.

Tudi to se zgodi: Voznica katrce je zapeljala (flegma) v enosmerno Kolodvorsko ulico!

Vprašanje vašega delegata:

Čigava je nova devizna zakonodaja?

Konec lanskega leta je zvezna skupščina po pospešenem usklajevanju sprejela novo zakonodajo s področja zunanjetrgovinske menjave. Štirim osnovnim zakonom (Zakon o deviznem poslovanju, Zakon o prometu blaga in storitev v tujini, Zakon o kreditnih odnosih s tujino, Zakon o opravljanju gospodarskih dejavnosti v tujini) z veljavnostjo s 1. januarjem letos, so sledili podzakonski akti in predpisi. Zadnji paket je izšel v Uradnem listu 17. januarja. Skupno bo takoimenovanih podzakonskih aktov nad osemdeset (80).

Nova devizna zakonodaja prinaša številne in bistvene spremembe v primerjavi s tistimi, kar je veljalo v zadnjih osmih letih. Razumljivo je torej, da je z letošnjim letom na tem področju nastal pravi preplah in zme-da, zato velja do konca prvega četrtletja nekakšen začasn režim, da bi se lahko organizacije združenega dela in banke pripravile na poslovanje v novih pogojih.

Najpomembnejše novosti devizne zakonodaje so v tem, da organizacije združenega dela nimajo več deviznih računov. V praksi to pomeni, da poslovna banka, v katero je prispel devizni priliv v korist OZD, le tega preračuna v dinarje po dnevnem tečaju in jih nakaže na žiro račun OZD, devize pa usmeri na devizni trg. Ker ni več deviznih računov, ni več tudi neposrednega razpolaganja OZD z devizami, od česar je bil po starem odvisen uvoz.

Druga pomembna novost je skrajšanje roka vnosa deviz od sedanjih 90

na 60 dni. Daljši rok lahko samo v izjemnih primerih dovoli Narodna banka ali pa je treba izvoz prijaviti na kredit.

Na strani uvoza oziroma plačil v tujini pa je novost v tem, da je celoten uvoz blaga in storitev po novi zakonodaji razvrščen v štiri blagovne režime (LB — prost uvoz, LBO — pogojno prost uvoz, kontigenti — količine blaga, ki se lahko uvozijo, dovoljenje za uvoz).

Prost uvoz bo potekal povsem svobodno, vendar pa je v ta režim uvrščenega le malo blaga (strokovna literatura, zdravila, rezervni deli za nadomeščanje uvožene opreme). Blago, ki je uvrščeno v režim pogojno prostega uvoza, OZD uvažajo v okviru priznanih reprodukcijskih potreb. Družbeno priznane reprodukcijske potrebe izračunavajo organizacijam združenega dela poslovne banke na osnovi uvoza tovrstnega blaga v predhodnem letu, letošnje leto pa izjemoma na osnovi uvoza v letu

1984. Kontigente za uvoz posameznih vrst blaga določajo zvezni organi, o njihovi razdelitvi po OZD naj bi se dogovorili v Zvezni gospodarski zbornici. Dovoljenje za uvoz blaga pa daje Zvezni sekretariat za zunanjo trgovino, vendar je tudi na tem režimu malo blaga (razna specialna oprema, letala, ladje).

Potem, ko organizacija združenega dela pridobi pravico do uvoza po kateremkoli navedenem režimu, pridobi s tem pravico tudi za plačilo v tujini, ki ga preprosto opravi tako, da nakaže katerikoli banki v Jugoslaviji (in ne samo banki, katere članica je) dinarsko protivrednost deviz. Banka opravi zanjo nakup deviz na deviznem trgu in izvrši plačilo v tujini.

Tako naj bi potekala plačila v primeru uravnotežene plačilne bilance, oziroma ponudbe in povpraševanja po devizah na deviznem trgu. V primeru daje povpraševanje po devizah večje od ponudbe, pa Zvezni izvršni svet določi prioriteten vrstni red plačil v tujino, pri čemer imajo prednost zapadli devizni dolgovi, takoj zatem pa uvoz reprodukcijskega blaga za potrebe izvoznega gospodarstva. Šele zatem pridejo na vrsto ostala plačila.

To pa je tudi prva in najpomembnejša stična točka oz. soodvisnost izvoza in uvoza, ki pa je zelo pomemben, saj zagotavlja, da bodo izvozniki kolikor kolikor normalno pokrivali svoje uvozne potrebe. To še zlasti, ker je glede na sedanja izvozno-

uvozna gibanja in velike obveznosti odplačil tujih dolgov pričakovati, da bo ZIS v praksi pogosto interveniral.

Pri takoimenovanih posebnih oblikah menjave kot so: kompenzacija, maloobmejni promet in dolgoročna proizvodnja kooperacija ni posebnih sprememb, kar pomeni, da so še vedno zelo vabljive. Med vsemi je še najugodnejša proizvodna kooperacija, saj lahko OZD na tej osnovi povsem svobodno izvažajo in uvažajo. Za ta uvoz ne veljajo nikakršni režimi in kaj je še pomembnejše prioritete plačil v tujini, ker gre dejansko za nedenarno obliko poslovanja s tujino ali preprosto za zamenjavo blaga za blago. Seveda pa mora OZD za takšno obliko poslovanja izpolnjevati določene pogoje in pridobiti predhodno soglasje Zveznega sekretarijata za zunanjo trgovino, ki pa velja za ves čas trajanja pogodbe (običajno 5 do 10 let).

Nova devizna zakonodaja predvideva za izvoznike na strani uvoza tudi dodatni spodbudi, to je povečanje družbeno priznanih reprodukcijskih potreb v primeru večjega izvoza v tekočem letu v primerjavi z izvozom v predhodnem letu in sicer za aktivne izvoznike v višini povečanja izvoza, za ostale pa v višini ene polovice povečanega izboza.

OZD se tudi pri novem Zakonu o kreditnih odnosih s tujino lahko zadolžujejo v tujini, če so po določilih tega zakona kreditno sposobni.

Na rob skromni predstaviti vse-

bine se morda kar samo po sebi vsiljuje vprašanje, ali je nova devizna zakonodaja upoštevala številne in bistvene spremembe, ki jih prinaša na področje ekonomskih odnosov s tujino, boljše od dosedanje ali ne.

Morda bi bilo koristno, da o tem kaj je dobrega in kaj je slabega spregovori kdo od gospodarstvenikov, bančnikov, politikov ali kdo od številnih upravnih delavcev, ki uravnava gospodarske tokove, kajti ta ocena gotovo presega moje (delegatsko) poznavanje stanja na tem področju in tudi strokovne zmogljivosti. To bi bilo koristno tudi zato, ker v zadnjem času negodovanja in kritike do nove zakonodaje dobivajo široko dimenzijo. Ob vsem tem pa se seveda logično postavlja vprašanje: v čigavem interesu je bila pravzaprav sprejeta nova devizna zakonodaja?

Prav bi bilo, da bi prisotno ozračje nemudoma družbeno ovrednotili z vidika koliko je prah, ki se dviga nad novo devizno zakonodajo strokovno in politično argumentiran.

V primeru, da je temu tako, potem ne kaže odlašati z ustrezno korekcijo zakonskega instrumentarija, sicer nam bo povzročil dodatno ekonomsko in družbeno škodo. Te imamo že iz drugih naslovov dovolj. V kolikor pa gre za demagoško natolcevanje ter povečevanje ozkih podjetniških interesov brez upoštevanja idejnega in širšega ekonomskega smotra, pa tudi ne kaže držati križem rok.

Živimo v preveč težkih časih, da bi se lahko šli skrivalnice.

Za tako pomembno področje, kot so ekonomski odnosi s tujino, si pač ne smemo privoščiti neomejeno toleranco in eksperimentalnih kompromisov, katerih kvame posledice bomo gotovo čutili vsi.

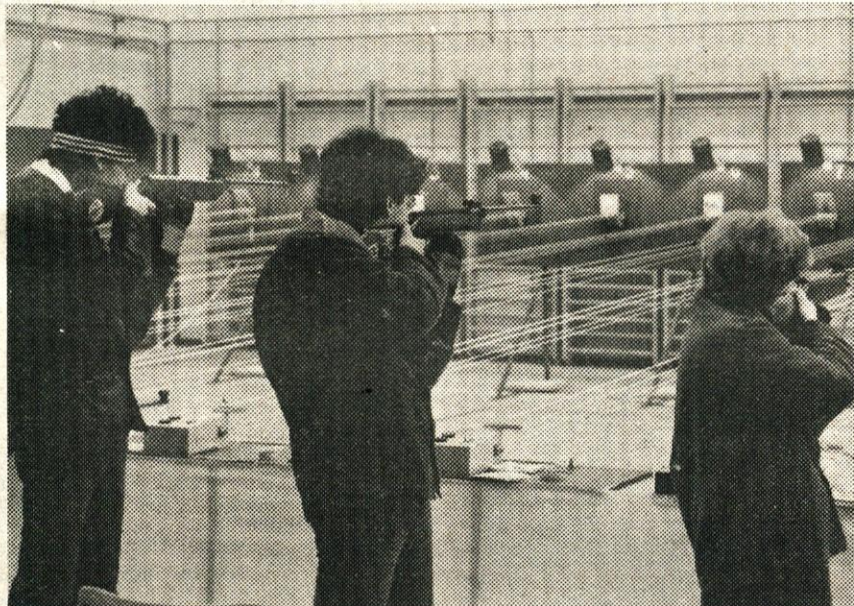
delegat M-

Organizacijski in tekmovalni uspeh

V soboto, 29.3.1986 in v nedeljo, 30.3.1986 so izredno prizadevni strelci Strelske družine Tine Kmetič v Trzinu na čelu s predsednikom družine Francem Brečkom, sicer ravnateljem osnovne šole Edvard Kardelj, organizirali dve nadvse uspešni strelski prireditvi. Ne le v organizacijskem smislu, odlikovali so se tudi kot tekmovalci. Zlasti to velja za nedeljsko tekmovalje, kjer sta dva tekmovalca Irena Perne med pionirkami in Božo Habjan med pionirji osvojila prvi mesti. Obe trzinski ekipi sta bili na nedeljskem tekmovalju drugi.

Republiški rekord na Zlati puščici
Trzinci so odlično pripravili Zlato puščico, ki je bila letos organizirana

Predsednik SZS Kosta Bizjak med svečanem otvoritvenim govorom ob prireditvi za Zlato puščico.

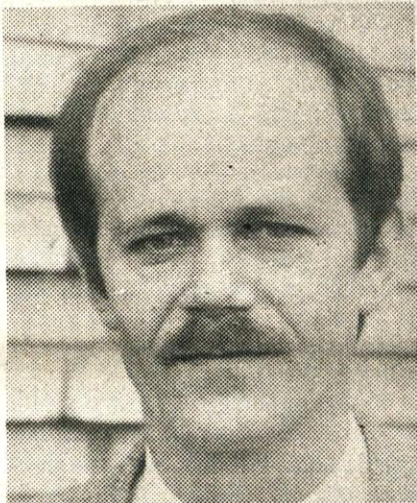

Prizor s tekmovalja za Zlato puščico.

že dvaintridesetič. Tudi tekmovalci, za to najbolj veljavno trofejo, so se nanjo odlično pripravili. V tekmovalju se je najbolj izkazal reprezentant Rajmond Debevc, ki je od 600 možnih dosegel 572 krogov. S tem je izboljšal 8 let star rekord Ervina Korbarja iz Trbovelj. Na tekmovalju je od dveh zveznih mojstrov nastopil le Andrej Perne iz Trzina, medtem ko sta Marjanu Koviču manjkala le dva kroga za nastop na prireditvi. Andrej Perne je dosegel 19. mesto s 557 krogi od 600 možnih.

Trzinka – republiška prvaka

Kdo bi si mislil, da bodo trzinski pionirji in pionirke tako uspešno sodelovali tudi na nedeljskem tekmovalju. Medtem ko so pionirke pred tednom v Leskovcu osvojile 2.mesto,

Dusa strelskega tekmovalja v Trzinu Franc Brečko.

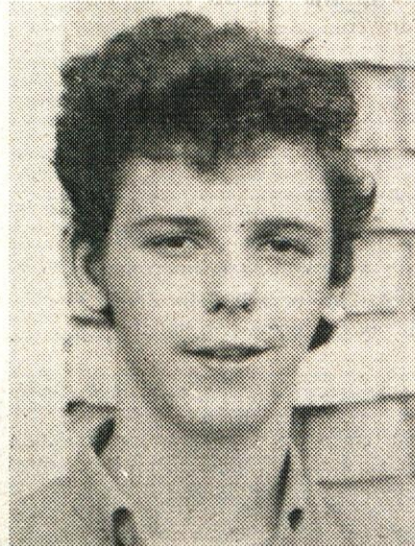
je to uspelo v Trzinu obema ekipama. Kako je torej bilo?

Med deveterico ekipami pionirk so Trzinke zasedle v postavi Irena Perne, Karla Habat in Tatjana Mušič drugo mesto, Irena Perne pa je med 46

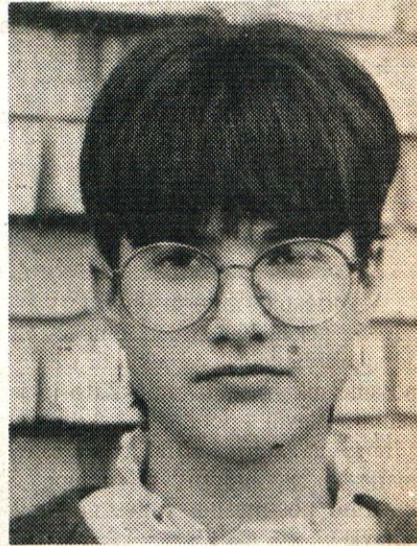
tekmovalkami osvojila prvo mesto in naslov republiške prvakinje.

Pionirji so prav tako med 17

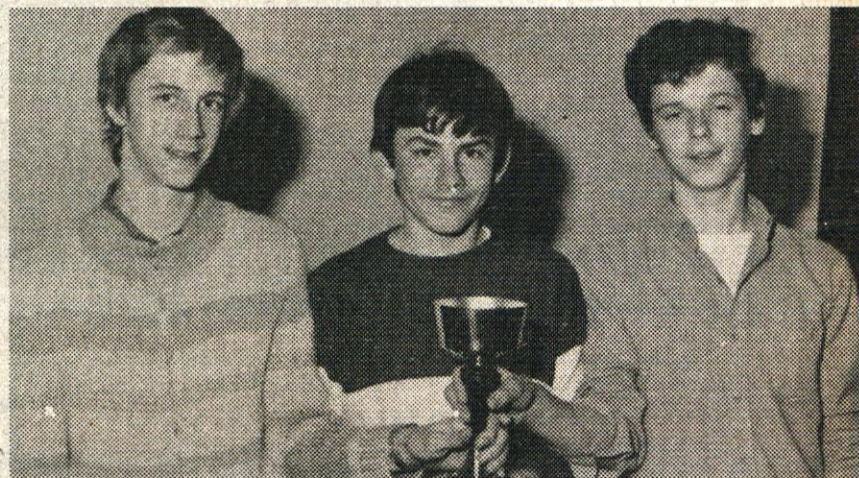
ekipami osvojili drugo mesto. V ekipi so tekmovali Božo Habjan, Grega Brečko in Boštjan Kralj. Med posa-

Prvak med pionirji Božo Habjan, SD Tine Kmetič Trzin.

Prvakinja med pionirkami Irena Perne, SD Tine Kmetič Trzin.

Ekipa pionirjev SD Tine Kmetič – drugo mesto.

Ekipa pionirk SD Tine Kmetič – drugo mesto.

mezniki pa je prvo mesto osvojil Božo Habjan.

Vse to je za mlado ekipo trzinskih strelcev izreden uspeh. Priznanje zanj pomeni tudi udeležba čez 14 dni, ko bosta ekipi zastopali Slovenijo na državnem prvenstvu strelskih društev v Hotinji vasi pri Mariboru. Na tem tekmovalju bosta nastopili še dve ekipi mladincev, ekipa mladink, ki je v Leskovcu osvojila prvo mesto, tudi ekipa članov je izpolnila normo za državno prvenstvo.

Priznanje Metalki

Ob obeh prireditvah pa velja poudariti velik prispevek generalnega pokrovitelja SO Domžale, Metalke Ljubljana in TKS Domžale ter nekaterih drugih; saj je bila njihova pomoč res dragocena. Posebej velja poudariti Metalko, ki je omogočila izgradnjo in postavitev 21 mestnega prenosnega avtomatskega stelišča. Le-to bo omogočalo prirejanje strelskih prireditev ne le v Trzinu, temveč tudi v drugih krajih občine.

Ob tej priložnosti so pripravili razstavo strelskih trofej Rajmonda Debevca in pa različnih podatkov, časopisnega in drugega gradiva o dosedanjih 31-tih Zlatih puščicah pod naslovom ZLATA PUŠČICA V ČASOPISNIH STOLPCIH.

Ob čestitkah za izvedbo tekmovalja in za tekmovalne uspehe velja reči le to: ŠE TAKO NAPREJ TRZINCI!

M.B.

Urednikova beseda:

Je časopis res mengeški?

Kot je slišati v zadnjem času, so se marsikje v našem okolju skotili očitki uredniški politiki Občinskega poročevalca. Ti očitki so v tem, da je glasilo SZDL domžalske občine preveč mengeško pobarvano, da je člankov z mengeškega območja občutno preveč, da je časopis skratka preveč mengeški.

Kaj naj rečemo na to?

Morda bi za začetek povedali samo to, da so bili vsa leta, ko Mengeš ni imel svojega (prizadevnega) dopisnika, očitki, da je časopis preveč „domžalski“ zelo redki ali jih sploh ni bilo.

V uresničevanju uredniškega koncepta in sprejete ter že dvakrat potrjene vsebinske zasnove skušamo ustreči vsem, vendar nas pri tem vodijo kriteriji, kakovosti poslanega gradiva, aktualnosti družbene pomembnosti dejavnosti, o katerih govore poslani članki. Eden od kriterijev za objavo (ali neobjavo) pa naj bi bil tudi v tem, koliko občanov članek ali tema zadeva. V primeru „mengeških“ člankov po naši presoji s Trzinom, Topolami, mengeško Loko – kakšnih 7000 do 8000 občanov.

Moramo pa ob tem v isti sapi tudi povedati, da je jeze nad uredniško politiko mnogo. Poglejmo:

– jezijo se upokojenska društva, ker prinašamo občutno premalo člankov iz njihovega življenja. Mnenja smo, da denimo opisi izletov in doživljanj na njih nimajo denimo tiste teže, kot jo ima nek drug dogodek, uspeh krajanov, gradnja ipd.

– jezijo se amaterski delavci v določenih športih, o katerih

menda premalo pišemo. 27 športov gojimo v občini. O vsakem želimo pisati vsaj nekaj, vsaj enkrat na leto ali omeniti kako od aktivnosti. Svojevrstni paradoks je, da se jezijo nad premalo objavami delavci v avto moto športu, od koder (lahko dokažemo) objavljamo izrazito mnogo prispevkov.

– jezijo se krajevne skupnosti, ki same znotraj svojega območja ne zmorejo najti piščočega človeka in jim je zato poročanje o uspehu drugih (morda manj dejavnih) krajevnih skupnosti svojevrstno omalovaževanje njihovega dela.

– jezijo se v strokovnih službah, družbenopolitičnih organizacijah, SIS, kjer imajo celo nastavljene strokovno usposobljene ljudi, ki naj bi kot dolžnost iz opisa del tudi informirali – pa tega ti ljudje ne počno. Le jezijo se, ker o njihovem delu ali delu iz njihovega delokroga ne objavljamo prispevkov.

– jezijo se planinski delavci (denimo v Trzinu), ker objavljamo malo ali nič člankov o planinski dejavnosti. Celo grozijo, da bodo posegli po drugih sredstvih, menda po planinski gorjači. Pa smo se s planinci lepo domenili, da bomo imeli planinski kotiček, ki je kdaj že zamrl... Priznali bodo, da tudi vsak izlet planincev v hribe, akcije ali osvojena stena ni vedno tako pomembna, da bi zaradi nje kazalo groziti.

– jezijo se vsi, ki sami nočejo, pa bi lahko prispevali kaj tehtnega v naše glasilo.

– jezijo se tudi tisti, ki v resnično velikem številu gradiva (vedno nam ga ostaja) čakajo na objavo svojih prispevkov. Včasih tudi več mesecev, saj so članki, ki lahko čakajo na objavo, drugi pa zastarijo in tekem časa objava ni več primerna.

Kaj naj sklenem za konec? Po svoje nam je tudi všeč, da ljudem ni vseeno, o čem časopis piše, da ga prebirajo in presojajo. Prav pa bi bilo, da bi svoje misli, pripombe, želje in ideje, pa tudi pritožbe namenjali tja, kamor jih usmerjajo: na časopis, v rubriko PISMA BRALCEV, kjer so vrata za vse občane na široko odprta.

Odgovorni urednik
Matjaž Brojan

Predkongresne razprave

Četrtega, petega in šestega aprila so se v Krškem, na dvanajstem kongresu ZSMS srečali mladi delavci, kmetje, učenci in študentje, ki so kot delegati svojih sredin kritično ocenili delo ZSMS v medkongresnem obdobju in sprejeli ključne usmeritve nadaljnjega dela ZSMS.

Da bi bilo delo kongresa čimbolj plodno in konstruktivno, smo tudi mladi iz domžalske občine „oborožili“ svoje delegate s konkretnimi predlogi za še boljše delo mladinske organizacije in za povečanje njene vloge na vseh področjih družbenega življenja.

Vse osnovne organizacije so v ta namen že v decembru dobile osnutek gradiva za dvanajsti kongres, ki je vodilo za njihove razprave. OK ZSMS je v januarju in februarju organizirala javno razpravo o dokumentih v vseh večjih osnovnih organizacijah v krajev-

nih skupnostih, delovnih organizacijah in šolah. Obravnavo osnutka pa so mladi povezali tudi z obravnavo planskih dokumentov občine Domžale za naslednje petletno obdobje. To je bila tudi priložnost, da opozorimo vsa področja dela mladinske organizacije, tudi na tista, ki jih osnutek dokumentov ne obravnava.

Mladi v OO so imeli največ pripomb na jezik, ki je v osnutku preveč strokoven in zaradi tega izgublja svojo mobilizacijsko moč. OO v krajevnih skupnostih se največkrat ubadajo s prostorskimi in finančnimi problemi, ki se vlečejo iz leta v leto.

Vodilne strukture v krajevnih skupnostih pa imajo za takšne težave kaj malo posluha. Osnovnošolci poudarjajo, da je nesprijemljivo omejevanje vpisa na nekatere srednje šole. Veliko mladih se odloča za zaposlitev takoj po končani osnovni šoli. Zato moramo mladi zavreti proces stagniranja ravni splošne izobrazbe in se upreti organizacijam združenega dela, ki nekritično pristajajo zgolj na trenutne kadrovske potrebe (potrebe po nekvalificiranih delavcih).

Tudi na področju štipendiranja je še veliko nerazrešenih vprašanj. OZD razpisujejo kadrovske štipendije predvsem za III. in IV. stopnjo usmerjenega izobraževanja. Za višje stopnje izobraževanja pa je kadrovskih štipendij glede na interes mladih znatno premalo. OO ZSMS v OZD imajo premalo vpliva na odločanje o temeljih plana OZD in s tem na odločanje o planu zaposlovanja, o razpisih štipendij, o kadrovskih vprašanjih. OK ZSMS pa ima premalo vpliva v občinski skupnosti za zaposlovanje. Zato mladi predlagajo, da se vsaj štipendije iz združenih sredstev namenijo predvsem za visoke stopnje usmerjenega izobraževanja. Zavedajo se namreč pomena znanja v sedanjem hitrem tehnološkem razvoju. Mladi, ki se želijo izobraževati bi morali za to imeti podporo celotne družbe.

OO iz OZD opozarjajo predvsem na problematiko izvajanja pripravniške dobe in na nagrajevanje pripravnikov še vedno temelji na določenem procentu poprečju osebnih dohodkov iz preteklega leta. V pogojih, kjer osebni dohodki naraščajo od 70 do 90 odstotkov letno, tak sistem nagrajevanja ni sprejemljiv. Na področju proizvodnega dela in delovne prakse pa bi morali znatno več pozornosti nameniti mentorjem in jih za njihovo delo tudi ustrezno nagraditi.

Veliko pripomb iz osnovnih sredin se je nanašalo tudi na tematiko nagrajevanja po delu in nadurnega dela. Z zmanjšanjem slednjega bi lahko odprli več delovnih mest za mlade.

Nekaj pripomb je bilo tudi glede stanovanjske politike v posameznih delovnih organizacijah. Pravilniki o dodelitvi stanovanj in izdelavi prednostnih listin so ponavadi sestavljeni tako, da največ „točk“ pomeni delovna doba v konkretni delovni organizaciji in tako mladi nimajo nobenih možnosti za pridobitev stanovanj.

O vseh teh in tudi drugih vprašanjih bodo mladi govorili na svojem kongresu. In prav gotovo si bodo za naprej zadali kot primarno nalogo odpravljanje tistih družbenih razmer in odnosov, ki povzročajo neenakopravni položaj mladih v družbi.

Breda Habjan in
Andrej Flis

Mladi se odločajo za poklice:

Moj poklic — oficir JLA

Koordinacijski odbor za usmerjanje mladih v vojaške poklice Predsedstva OK SZDL je ob koncu lanskega leta razpisal tekmovanje učencev osnovnih šol v pisanju spisov na temo **MOJ POKLIC — OFICIR JLA**. Predstavljamo vam najboljše izmed njih.

Mislím, da je poklic oficirja JLA velik in časten. JLA je bila ustanovljena pravzaprav že med vojno. To so bili ljudje, ki so pod vodstvom tovariša Tita kot partizani sprejeli velik izziv in šli v dolgoleten in težak boj proti tujim okupatorjem in domačim izdajalcem. Tradicija tega boja je tudi name naredila tako močan vtis, da sem se odločil za svoj zdajšnji poklic. Že kot majhen, predšolski otrok

sem velikokrat slišal o raznih doživljajih iz narodnoosvobodilnega boja. Kasneje sem tudi v šoli spoznal, kako so vojaške starešine s vojnim pomembnim odločanjem pripomogli, da je naša vojska dosegla velike, pomembne zmage nad sovražnikom, ki ga je po širih letih trdega boja pregnala iz naše domovine.

Že takrat je bila moja velika želja, da bi se izšolal za dobrega vojaka, bi

član sveta za družbeno ekonomske odnose pri OK ZSMS Domžale. Novembra 1985 je prevzel funkcijo predsednika OK ZSMS Domžale, kar je še tudi sedaj. Poleg tega je še član osnovne organizacije ZK V Heliosu in predsednik komisije za samoupravne splošne akte pri delavskem svetu v Heliosu.

BENSA VIDA — rojena 8.6.1964, stanujoča Maistrova 8, Vir, pošta Domžale, članica predsedstva OK ZSMS Domžale, vodja centra za DEO in članica sekretariata pri OK ZSMS Domžale. Zaposlena je v DO Toko, kjer je tudi predsednica OO ZSMS, ki v zadnjem času zelo uspešno deluje. Kot članica predsedstva OK ZSMS se vključuje v vse njene aktivnosti in akcije. Uspešno vodi center za DEO, katerega delo je v zadnjem času močno zažvelo. Med mladimi je približljajena in pri težavah vedno rada priskoči na pomoč. Je vsesplošno aktivna saj ni lahko vsklajevati delo v DO, študij ob delu, delovanje v ZSMS in vse ostale aktivnosti, v katere se vključuje.

CERAR ANAMARIJA — rojena 12. aprila 1963 v Ljubljani, stanujoča Dob, Kidričeva 9, študentka Biotehniške fakultete — VTOZD za živilorejo. Anamarija je aktivna pri komisiji za kmetijstvo, ki deluje pri Občinski konferenci ZSMS Domžale. V letošnjem letu je tudi prevzela Aktiv mladih zadrudnikov Domžale, ki pokriva večji del terotirija Domžalske občine. Že več let je tudi blagajnik osnovne organizacije ZSMS Dob. Ravno tako pa sodeluje pri kulturnem društvu v Dobu.

V začetku leta 1986 se je aktivno vključila v pripravo na občinsko tekmovanje „Mladi in kmetijstvo“, ki je bilo 7. februarja v Moravčah. Sodelovala je pri pripravi vprašanj in skupaj z drugimi člani komisije poskrbela za nemoten potek tega tekmovanja. Prvovrščena ekipa iz Radomelj, ki je zmagala na tem tekmovanju, se je odlično uvrstila tudi v nadaljnjem tekmovanju, na ravni Ljubljanske regije — saj je zasedla tretje mesto.

Anamarija je vestna tako pri študiju kot pri delu z mladimi kmetovalci. Poleg tega pa stalno skrbi za stike z zadrugo in bodočimi prevzemniki kmetij.

Naši delegati na 12. kongresu ZSMS v Krškem

DRAGAR TONI — rojen 7.5.1961 v Ljubljani, stanujoč Ihan 16, pošta Domžale, absolvent na višji upravni šoli v Ljubljani. Pri delu z mladinci ima bogate izkušnje, saj je član ZSMS že več kot deset let in je aktiven že iz osnovnošolskih klopi. Tudi v gimnaziji je bil član predsedstva OO in predsednik komisije za kulturo. Po končanem služenju vojaškega roka se je aktivno vključil v življenje in delo OO ZSMS Ihan in je član njenega predsedstva že od leta 1981. V tem času je aktivno deloval tudi na kulturnem, športnem in idejnopolitičnem področju. Je tudi aktiven član Društva prijateljev mladine in smučarskega kluba Ihan (član predsedstva in nadzorne komisije SK). S svojim delom in organizacijskimi sposobnostmi je veliko pripomogel k dobremu delu OO ZSMS Ihan in pri vključitvi novih članov v vrste OO ZSMS Ihan. Letos so mu zaupanje v OO ZSMS Ihan skazali s tem, da so ga izvolili za mentorja, saj jim s svojimi izkušnjami lahko že veliko pomaga pri delu in vzgoji mlajših generacij.

MAVSAR SIMON — rojen 17.12.1968 v Ljubljani, stanujoč Nožice, Gostičeva 59, pošta Radomlje, dijak SKUŠ-a Domžale. Zaradi njegove splošne aktivnosti v okolju kjer živi, ter v šoli (bil je predsednik šolske skupnosti učencev v osnovni šoli in to funkcijo opravlja tudi sedaj v srednji šoli), ga je mlada izbala v letu 1984 za člana predsedstva OK ZSMS Domžale. Opravlja funkcijo predsednika komisije za IPD, ki v zadnjem času uspešno deluje (okroglo mize, seminarji, mladinska politična šola). Poleg tega je član kadrovske komisije in sekretariata pri OK ZSMS Domžale. Je tudi delegat OK ZSMS Domžale v DPZ. S svojo voljo do dela in vestnostjo, s katero ga opravlja veliko pripomore k boljšemu delu OK ZSMS Domžale in občinske mladine nasploh.

FLIS ANDREJ — rojen 9. septembra 1957 v Domžalah, stanujoč Ljubljanska 72, pošta Domžale. Po poklicu je diplomirani ekonomist in je trenutno zaposlen v HELIOS Domžale, TOZD Količevo kot vodja komercialnega oddelka. V letih 1983—1985 je bil predsednik OO ZSMS Helios. Istočasno pa je bil

TVD Partizan — karate sekcija obvešča, da so karate treningi v Domžalah na Osnovni šoli Vencija Perka v mali telovadnici v I. nadstropju vsak torek in četrtek, od 20. do 21. ure VABLJENI!

Karate sekcija
TVD Partizan Domžale

OBČINSKA MLADINSKA DELOVNA BRIGADA ŠLANDROVE BRIGADE se bo letos udeležila MDA Bela Krajina 86. Vabimo vse mladinke in mladince, se prijavite na MDA.

PRIJAVNICA ZA MDA

Želim se udeležiti MDA Bela Krajina 86 z OK ZSMS Domžale, ki bo od 22.6. do 12.7.1986.

Ime in priimek:

Naslov:

Zaposlen oz. šola:

Naslov delov. organizacije oz. šole:

Dosedanja udeležba na mladinski delovni akciji:

Član ZK: DA NE

Št. obleke Št. čevljev:

Za mlajše od 14 let podpis staršev: Podpis udeleženca:

Vse dodatne informacije dobite na Občinski konferenci ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/II ali na tel 721-790.

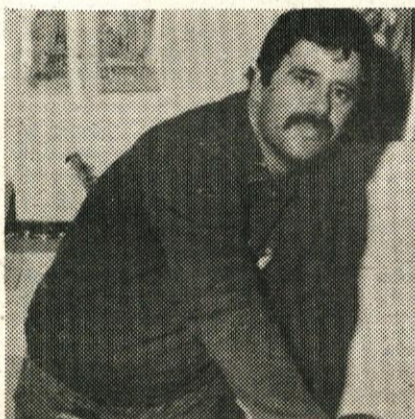
Prijavnico pošljite na naslov: OK ZSMS DOMŽALE, Ljubljanska 70/II Domžale.

Majhno — ki pomeni veliko...

Že pred časom smo vam obljubili, da bomo spet predstavili nekaj zasebnikov, ki opravljajo bodisi različne storitve ali pa imajo obrt, ki je za občane tako ali drugače zanimiva. Posebej želimo predstaviti nove obratovalnice, ki jih je vsak mesec nekaj in jih občani še ne poznajo. Obiskali smo nekaj zasebnikov.

NATAŠA PAVLI, SPB-2, IZDELKI IZ USNJA IN UMETNEGA USNJA:

Ker sem se izučila tega poklica, je normalno, da se v njem tudi preizkusim: če kaj veljam ali ne. Z veliko pomočjo očeta se skušam postaviti na lastne noge. Sama izdelujem po lastnih zamislih različne izdelke iz usnja, umetnega usnja, lotevam se tudi različnih kombinacij s tekstilom. Seveda sem vesela, če me stranke obiščejo; že prihajajo, nekaj se jih tudi odloči za nakup. V izdelkih skušam biti originalna. Želim, da si občani moje delo ogledajo.

TOMAŽ GREGORINČIČ, Prešernova 3, Domžale, SVEČARSTVO:

Svečarstvo je naša družinska tradicija, saj se z njim ukvarja tudi moj brat. V glavnem izdelujem nagrobne sveče, vendar tudi različne okrasne dišeče. Pri izdelavi se trudim, da izdelujem dobre sveče, take, ki pogorijo do konca. Jaz reklamacij za svoje izdelke nimam, četudi je res, da je marsikdaj za to, da sveče ne pogorijo, krivo vreme. Tudi po cenah sem konkurenčen; bralcem in strankam lahko povem, da so nekatere sveče pri meni cenejše tudi do 150 din kot veljajo v normalni prodaji drugje. Pa še to: sveče nalivam tudi v prinešene stare posode.

FRANC KOŠAK, Mengeš, PEČARSTVO:

Pri hiši sem že sedma generacija, ki se ukvarja z izdelavo pečnic, to je elementov za različne peči. Sin pa je torej že osma generacija na domačiji z istim poklicem. Pri nas izdelujemo pečnice za sobne, kmečke in druge peči oz. kamine. Ljudje se spet vse bolj odločajo za peči, potrebujejo jih za dogrevanje kot dodatni vir toplote, kot vir toplote v prehodnem obdobju ali pa za rezervo. Največ je naročil za posebne izvedbe boutique trgovin, lokalov ipd. Glino za pečnice dobivamo iz okolice Vodice.

ALOJZ KRALJ, Trzin, PEKOVSKI MOJSTER:

Dvajset let sem že pek, obrt pa imava skupaj z ženo Marijo. Vsak večer vstajam že pred polnočjo, da napeljem dovolj kruha za prihodnji dan. Okrog 400 kg ga uspem speči, prodajamo pa ga toliko časa, dokler ne poide. Svoje stranke imam že dolgo časa, s kruhom preskrbujem ves stari del Trzina in delno tudi novega. Včasih se ustavijo pri meni tudi tisti, ki so na poti skozi Trzin. Nekaj kruha pa razvozim tudi obratom družbene prehrane, ki jih preskrbujem s kruhom; kruh vozim v Trak, Hidrometal, Tamiz, v občinsko hišo... Sin Andrej že hodi na živilsko šolo, kaže, da bo tudi on moj naslednik v pekarni...

Krašenjsko popoldne domačih pesmi

Čeprav je ljudsko petje včasih spremljalo življenje in delo ljudi v različnih letnih časih, pa je bilo vendarle vezano na zimski čas. Ko je narava počivala pod debelo snežno odejo, so imeli ljudje več časa za razna hišna opravila, pri katerih se niso mogli, kot danes, kratkočasiti s poslušanjem radija, temveč so sami zapeli. Pesem, ki je dolgo v noč odmevala po kmečkih izbah s toplimi krušnimi pečmi, je družila ljudi, vajene samote in jih razveseljevala. Predenje, vezenje, pletenje kit, luščenje fižola, ličkanje koruze in drugo je nenadoma postalo sestavni del številnih pesmi.

Slučajno spada v zimski čas — ko je največ časa za glasbo —, tudi slovenski kulturni praznik — Prešernov dan. Vsako okolje ga želi obeležiti na svoj način. Kulturno-umetniško društvo Fran Maselj-Podlimbarski iz Krašnje je v tem času organiziralo prireditev z naslovom „Popoldan domačih pesmi“. Te pesmi so prepevali pevci iz dveh vasi v krašenjski krajevni skupnosti — z Vrha in iz Krajnega brda. Le zakaj ne bi dali priložnosti za nastop tudi amaterskim ljubiteljem petja, saj je njihova pesem prav tako zvoneča, kot pesem znane zborov, čeprav ni izpolnjena do popolnosti! Tudi njih družijo veselje in ljubezen do petja, čeprav imajo na odru malo treme. Seveda nimam namena opisati zanimive kulturne prireditve v Krašnji, temveč sem obiskala pevce, ki so se nam priljubili takoj po nastopu. Kaj so povedali o sebi in o ljubezni do prepevanja? Prislunimo jim!

Na prireditvi je prepevalo šest pevcev, ki so nas z ubrano zapetimi starimi ljudskimi pesmimi preselili na začetek stoletja. (K tem je pripomogel še izredno privlačen scenarij, saj je oder spominjal na kmečko izbo, s starinsko mizo, na kateri je bil hlebec kruha in vaza s klasjem ter krušno pečjo v ozadju, ob kateri so sedele ženske, ki so predle in pletle slamnate kite, ob zvokih harmonike pa zaplesale s pevci).

Mnogi menijo, da mladi in starejši ne gredo skupaj. Toda nastopajoči pevci so dokazali, da ta trditve ne drži. Glasovi Janeza Urankarja in Franca Novaka st. so se lepo zlivali z mlajšimi glasovi Zdravka Gabrovca, Janka Urankarja, Martina Cerarja in Franca Novaka ml. In tudi prav je tako. Le zakaj ne bi šlo iz roda v rod! Saj so nas vsi kulturniki učili, naj se ne sramujemo prejete dediščine.

Učenje in prevzemanje kulturnih vrednot starejših generacij ne pomeni starokopitnosti. Saj da vsaka mlajša rojstna letnica k celotni podobi nekaj novega, modernejšega. To pa je tudi dokaz, da bo neka stvar ostala živa, tudi pesem.

Seveda se pesem ne spreminja. Ves čas ostaja enaka. Spreminja pa se življenje. Janez Urankar z Vrha in Franc Novak st. iz Krajnega brda sta povedala: „Včasih smo večkrat prepevali. Veliko delovnih opravil je spremljala pesem. Ličkanje koruze, mlačev prosa, stiskanje sadja za mošt in kuhanje žganja — to pa so opravila, ki so se vedno zavlekla pozno v noč — je obvezno spremljala pesem. Vesele, duhovite, včasih negajive pesmi so bile povezane s šalami in raznimi bajkami. Pelo se je tudi ob godovih sovaščanov. Tako so se na predvečer godu nekoga od vaščanov vaški pevci zbrali na sredi vasi in nato odšli pet pod godovnikovo okno. Le-ta jih je povabil na kozareček vina. Ta običaj je pri nas izostal približno pred četrto stoletje.“

Nekoč je bilo tudi v navadi, da so ljudje pri mrličih ostali celo noč. Seveda je bilo vmes precej petja, ki pa je bilo žalostno in običajno z versko vsebino. Ob teh pesmih so se morale žalujočemu posušiti solze, saj je pesem jokala namesto njega, oziroma žalost ni bila več tako grozna, saj so jo lepi

Pevci s Kranjskega brda in z Vrha (z leve): Zdravko Gabrovč, Janko Urankar, Martin Cerar, Franc Novak st. in Janez Urankar, ki skrivata Franca Novaka ml.

Popoldne domačih pesmi je na prireditvi v Krašnji popestrila v slogu kmečkoga življenja v začetku stoletja izdelana scena.

glasovi spremenili v (čeprav težko) povsem človeško lastnost.“

Kaj pa mlajši pevci, kje lahko pridejo njihovi glasovi do izraza? „Res je, da je najenostavneje vključiti radio ali televizijo in se prepustiti različnim melodijam. Toda tudi danes se ljubitelji petja ne damo. Čeprav ni veliko takšnih opravil, ki bi se zavlekla pozno v noč in pri katerih bi bilo zbrano vsaj polovico vasi, pa vseeno radi zapojemo.“ so povedali ostali štirje mlajši pevci. „Če je človek vesele narave, potem ob vsaki priložnosti zapoje. Sam ali pa s kom drugim. Ker v naši družini vsi pojmemo, se pesem sliši od vsepovsod. Tako se vedno ob prostih večerih, ko nisem v službi, večkrat pojem z materjo in hčerko, včasih se nam pridruži tudi moja žena. Pa tudi sam pojem — če sem na polju ali pri kakšnem

drugem delu,“ je povedal Zdravko Gabrovč. Njegov žametni, zvoneči glas tako nežno odmeva okrog hišnih vogalov. Škoda le, da največkrat njemu samemu v veselje!

Toda ne, saj se je o krajenbrških pevcih že slišalo! „Veliko časa za prepevanje nimamo. Smo vsi v službah, doma imamo pa še kmetije. Vendar pa bi se, če bi imeli kakšnega dobrega pevovodjo in organizatorja, večkrat zbrali ter po možnostih sestavili tudi pevski zborček, saj je v teh dveh vaseh precej več pevcev in ne samo šest. Tako pa se zberemo le priložnostno in skoraj vsakič v drugi zasedbi ter prepevamo. Tako včasih zapojemo na kakšni vaški veselici ali ob raznih praznovanjih. Pred dvema leti smo, še z nekaterimi starejšimi vaščani, peli v radijski oddaji Slovenska zemlja v pesmi in besedi. Na tej prireditvi ob kulturnem prazniku v Krašnji smo dejansko prvič javno nastopali. Imeli smo le nekaj skupnih vaj, drugače je vsak vadal sam doma. Sicer pa vsi poznamo večino domačih pesmi, saj je ljudsko petje v višinskih vaseh povsod doma. Zato bi radi, če bi še kdaj nastopila priložnost za nastopanje na kakšni prireditvi, k sodelova-

nju povabili še druge pevce iz obeh vasi,“ se je razgovoril Franc Novak mlajši.

To zadnje tudi drži, saj je pri vsaki družini, ki sem jo obiskala, petje priljubljeno pri vseh generacijah. Pojejo stari starši, pojeta mlada dva, prepevajo pa tudi že njihovi otroci. Vsaj v nekaterih družinah so še predšolski otroci zapeli z večjim pogumom kot marsikateri odrasel.

Cerar Martin, ki je ravno tako kot ostali mlajši pevci, star le malo nad trideset let, je dejal, da je ljudskega petja premalo. Tudi po radiu. Zato v primerih, ko ga obišče kakšen sosed, ki mu je domača pesem ravno tako pri srcu, hitro najdeta skupni jezik in zapojeta. V veliki kmečki izbi s krušno pečjo se čas tako polagoma izgublja, vzdušje postaja podobno dobi, ko pri hiši ni bilo radija, ko ni še nihče vedel, kaj je delo v tovarni, ker so vsi ukvarjali le s kmečkim delom in seveda imeli več časa za petje. Vendar pa je to idila, ki živi le v pesmi, kajti na dvorišču stoji avto, pri hlevu sta dva traktorja, Martina in njegovo ženo pa budilka že zgodaj zjutraj kliče na pot v službo.

Tudi Janko Urankar je povedal, da mladi ravno tako ljubijo ljudsko petje. Ob očetovem mnenju, da je bilo včasih bolj veselo, ker je bilo več petja, se je nasmehnil in dejal, da se Vrhovci tudi zdaj ob raznih prilikah zberejo in skupaj zapojejo. Če že ne cela vas, pa vsaj nekaj sosedov skupaj praznuje novo leto ali pusta, kjer obvezno zapojejo. Res da ni to isto, kot petje iz očetovih mladih let, vendar pa je nekaj živega in garant, da ljudska pesem ne bo izumrla. Saj ji vsakdo rad prislunhe.

Preprosto, včasih deloma nerodno izražanje čustev v ljudskih pesmih ima svoje izvajalce. Ravno tako kot ima tudi svoje izvajalce. In čedalje več jih je, čeprav je ta pesem enostavna po obliki. Je pa naša. To je pesem, h kateri je en verz dodal morda tudi bralčev davni prednik. Zakaj pa ne? Saj ima vsako obdobje svoje kulturne tvorce.

Lada Lavrič

HIDROMETAL MENGEŠ:

Mladi smo volili...

Dne 13.3.1986, smo delavci Hidrometala volili nove delegate v delegacije zbora združenega dela, ter delegate v združene delegacije samoupravnih interesnih skupnosti. Uspešno pa smo opravili tudi volitve delegatov v naše samoupravne organe.

Pri izbiri kandidatov za delegate smo upoštevali njihovo znanje, delo, sposobnosti, ustvarjalnost in odgovorno odločanje. Glede na to smo vsakega kandidata, ki smo ga kasneje volili na zaprti kandidadni listi dobro pretehtali.

Organizacijske priprave na volitve je prevzela OO ZSMS naše delovne organizacije, katera je uredila in pripravila volišče.

Volitve so potekale dokaj hitro. Delavci-volilci so prihajali na volišče in opravili svojo volilno pravico. Volilna udeležba je bila 94 procentna.

OO ZSMS

Hidrometal Mengeš Volitve v mengerskem Hidrometalu.

Zlata poroka Majheničevih z Vira

23.2.1986 — torej pred 50. leti, sta se v Ihanu poročila dvajsetletna Ivanka Flerin in štiriindvajsetletni Fric Majhenič. Danes živita na Viru pri Domžalah; te dni sta praznovala petdeseto obletnico svoje poroke.

Fric Majhenič je bil rojen v Dobu kot deseti otrok oskrbnika gradu na Krumperku in perice. Delavsko pot svojih staršev je nadaljeval tudi sam. 42 let je bil vesten in sposoben delavec Papirnice Količevo, kamor je prišel že 1927. leta kot vajenec kovinske stroke. Vajeniška doba je bila trda: vsak dan je hodil peš iz Doba na Količevo in delal po 12 ur na dan. Pol leta se je učil v papirniškem obratu na Perovem pri Kamniku in tudi tja hodil peš. Že pred vojno se je priključil komunistični partiji. V Papirnici je spoznal ženo Ivanko, ki je bila doma iz kmečke družine v Dobovljah. Zaradi rane izgube očeta je morala kmalu sama skrbeti za kruh. Kljub temu, da sta bila oba pridna delavca, sta težko živela; občutila sta takratno težko življenje delavcev, zato sta sodelovala v papirniški stavki leta 1935. Ko se je začela vojna, sta oskrbovala partizane v okoliških hostah s hrano in municijo. 19. oktobra 1941 so Frica na podlagi ovadbe aretirali in odpeljali v kamniške zapore, nato v Begunje, od tam pa

v koncentracijski taborišči Mauthausen in Dachau. Fric in Ivanka sta bila vso vojno ločena. Fric je bil na prisilnem delu v koncentraciji. Ivanka pa je morala sama skrbeti, da je preživela sebe in dva majhna otroka. V maju 1945 se je Fric vrnil domov. Pot iz Münchna do doma je prepotoval kar s kolesom. Družina je spet zaživela skupaj. Ivanka je gospodinjala vse večji družini, Fric pa je kot uspešen delavec Papirnice, inštruktor in novator delal ne samo v bližnji tovarni, ampak nekaj let tudi v Beogradu in Prijedoru. Zaradi njegovega znanja in izkušenj je bil nepogrešljiv pri montažah novih papirnih strojev.

Zakonca sta spravila h kruhu pet otrok. Pravzaprav so jima šele leta po upokojitvi prinesla mirno življenje in zadovoljstvo v krogu njihovih otrok in njihovih družin.

Tudi v imenu bralcev jima želimo obilo zadovoljstva, zdravja in mnogo let mirnega življenja v drugih petdesetih letih zakona.

Na obisku pri Komarjevih v Spodnjem Tustanju št. 2

Ivanka peče dober kruh

V kuhinji Ivanke Kunavar v Sp. Tustanju je prijetno dišalo, kajti ma lo pred našim prihodom so iz stare kmečke krušne peči potegnili nekaj velikih, zlatorumenih in dišečih hlebcev domačega kruha. Gospodinja Ivanka jih je zavijala v bel prt, da so se lepo ohladili.

Klepet v kmečki kuhinji ob domačem kruhu in ob skodelici kave, je s prijazno Ivanko potekal takole: „Najprej sem segrela kvas, nato sem kvas in mleko vtila skupaj, zmesala, dodala moke in vse skupaj zamesila v testo. Potem je testo vzhajalo.“

Že med mešanjem testa je Ivanka v peči zakurila močan ogenj. Večkrat je pogledala v peč, če pravilno gori. Hlebi v peharjih so lepo vzhajali. Namazala jih je z rumenjacom in drugega za drugim polagala na lopar, z loparjem pa jih je porinila v peč in jih lepo razmestila. Žerjavico je že prej zgrebla h kraju, peč pometla z veliko metlo iz ličkanja. Čez pol ure je hlebce premaknila, nato pa jih je pustila peči še pol ure. Peka je tako trajala eno uro. Z loparjem je hlebce

vzela iz peči. Za nekaj dni bo dovolj kruha za petčlansko družino. Potem je zlatorumene in dišeče hlebe odnašala na pripravljeno mesto. Morali so se še ohladiti, kruh je tako zapeljivo dišal, zdaj je bil shladen. Ivanka nam ga je odrezala velik kos. Z užitkom sem ga pospravil. Teknil mi je.

Na fotografiji: Komarjeva Ivanka, ki je spekla kruh na način, ki je že prava redkost.

Jože Novak

Sveži, lepo rumeni hlebi domačega kruha... Ivanka Kunavar peče dober, domač kruh.

Ob 102. občnem zboru Mengeške godbe

Vaje, številni nastopi, nov dom, težave...

Je že tako, da prihaja tisti bolj do izraza, ki bolj dela. V Mengeškem primeru je med pomembnejšimi dejavnostmi prav gotovo godbena, ki je v zadnjih letih prerastla krajevne okvire. Ob nedavnem občnem zboru pa so godbeniki odkrito spregovorili tudi o vseh težavah, ki jih pestijo, o izključitvah nekaterih članov, o gradnji novega doma. O tem bodo spregovorili najstarejši član godbe, predsednik, kapelnik in blagajnik.

JOŽE GORJAN, najstarejši član, predvodnik Mengeške godbe:

„Pri Mengeški godbi sem že 31 let. Ko sem prišel, je bila na nizki kakovostni ravni, pa tudi številčno je bila slaba le okoli 25 glasbenikov. V teh dobrih tridesetih letih, odkar sem zraven, je doživel precej vzponov in tudi padcev: veliko je odvisno od vodstva, od kapelnika in seveda tudi samih krajanov. Zdajšnji kapelnik Franci Lipičnik nadaljuje po Mehletu in Gargasoviču pravilno smer, da izbira mladino z glasbenih šol naše občine, vendar se mi včasih zdi, da jo nekateri zapustijo prekmalu in se prehitro priključijo samo godbi. Zdaj imamo 54 aktivnih članov, na spisku pa jih je še nekaj več. Zelel bi, da bi godbeniki bolj redno prihajali na vaje, čeprav je tudi res, da — ko gre zares — zagrabijo vsi sila resno. Z uspehi sem zadovoljen, rad pa bi videl, da bi tisti član godbe, ki ga obvestim za nastop in mi osebno tudi obljubi, da bo prišel, potem tudi v resnici nastopi. Drugače pa sem s fanti prav zadovoljen.“

LOJZE PIŠEK, predsednik Mengeške godbe:

„V preteklem letu smo bili zelo aktivni. Imeli smo 61 nastopov in 82 vaj. Nastopili smo na vseh pomembnejših prireditvah v občinah, od 95-letnice mengeških gasilcev do 95-letnice vevške godbe, 60-letnici moravske godbe, 95-letnici gasilcev v Dobu, 65-letnici Papirnice Količevo, na Kmečki oheci, na Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju, na Dnevu narodnih noš v Kamniku, ob dedku Mrazu v Domžalah itd., kako pa smo se odrezali na tekmovanju v Mariboru, je že znano. Letos smo nekatere člane morali izključiti, ker so bili člani samo na papirju, delovali pa niso, izključili pa smo tudi nekaj mlajših, ki so se neprimerno vedli in dajali slab vzgled najmlajšim. Veseli smo, da smo tako dobro organizirali zabavnoglasbeno prireditev Pod mengeško marelo, ki nam je lani s pomočjo krajanov prinesla toliko, da smo si lahko nabavili nove praznične obleke, letos pa imamo tudi nekaj viška v blagajni; vse seveda ob dejstvu, da že dve leti nismo izplačali nobenih honorarjev, dnevnice ali kilometrine, ker so se vsi člani temu odpovedali v korist naše godbe. Program smo v celoti izvedli in upamo, da ga bomo tudi letos. Pred nami pa je izredno zahtevna naloga: gradnja skupnega doma, v katerem bomo imeli svoj prostor tudi godbeniki. Treba bo organizirati nekaj prostovoljnih akcij, odrekanja bo še več, za prihodnjo Marelo bomo naprosili glasbenike, da bi se vsi odpovedali vsemu honorarju, da bo pač več ostalo za novi dom.“

FRANCI LIPIČNIK, kapelnik Mengeške godbe:

„Z godbeniki sem sicer zadovoljen, rad

pa bi pripomnil, da še zdaleč nimamo idealne razporeditve inštrumentov, da bi lahko še bolje izvajali svoj program. Imamo namreč preveč trobilcev in premalo pihalcev, razmerje bi moralo biti obratno, kot je v naši godbi. Treba bo več sodelovanja in poslušanja s strani glasbenih šol, da bomo dobili pravi kader. Pravzaprav že teče akcija, da bi godba dala v uk 10-12 klarinetistov. Če pregledam programsko plat, potem lahko povem, da smo se lani predstavili s „klasičnim“ koncertom, vidim pa, da godbenike močno pritegne tudi bolj popularni program, ki ga izvajamo na Mareli, s koračnicami vred. Tudi vnaprej bo vse troje na sporedu. Temeljito se mislimo pripraviti na nov koncertni program in ga tudi izpeljati do konca. Drugače pa sem z godbeniki zadovoljen, tako po intonaciji in tehnični izvedbi so veliko napredovali, kar se je pokazalo tudi v Mariboru na tekmovanju. Nujno pa bi bilo, da bi bilo vsaj kakšno srečanje, pobratenje ali kaj

podobnega z drugimi kraji oz. godbami, da ne bi bili preveč zaprti in da bi imeli godbeniki še večjo vzpodbudo za delo. Za to pa smo tudi sami precej krivi, ker smo preveč omejeni le na svojo občino.“

FRANCI LOMOVŠEK, že petnajst let blagajnik Mengeške godbe:

„Delo blagajnika ni prav nič hvaležen posel, toda nekdo ga pač mora opravljati. Nastopov je bilo ogromno, dotacija pa majhna, tako da smo se vrteli le v domačem krogu. Edini dohodek so pogrebi, če pa bi računali samo osnovne stroške, se tudi to ne bi izplačalo. Tako z dotacijo sploh ne bi mogli kupiti niti enega boljšega inštrumenta, če se ne bi godbeniki sami prizadevali in če ne bi organizirali sami prizadevali in če ne bi organizirali tudi drugih nastopov, moramo pa jih še več, od veselice naprej. Tako pač je. Tudi z Marelo so veliki stroški in če ne bi bilo obrtnikov in delovnih organizacij, ki posebej podprejo prireditve, bi se komaj izšlo. Seznanjen sem tudi, kolikšno dotacijo imajo na primer v kamniški občini — kar 220 SM — nas pa je dvakrat več, dotacija pa nekajkrat manjša. To bi morali urediti, potem bi bilo tudi delo lažje. Res pa je tudi, da so finančni prenosni danes že tako zapleteni, da bi morali imeti takšnega človeka za to, ki je tudi dopolne v tem poslu. Toda nekako bo že šlo: če nam bo družba bolj pomagala in če bomo sami še bolj iznajdljivi, bomo tudi 103. leto Mengeške godbe prebrodili brez večjih težav.“

Ivan Sivec

Pričevanje treh sester Flerin o težkih časih... (sestre na sliki)

Obujamo spomine na težke dni:

Spomin na Oklo

Tragedije na Oklem pred 42 leti se spominjajo tri sestre: Micka, Francka in Nežka Flerin iz vasi Dobovlje v Krajevni skupnosti Ihan.

Tragični dogodek 24. februarja 1944 bo ostal za vedno zapisan v srcih treh sester Dobovškovih — visoko nad Ihanom.

Nežka Flerin je stara 60 let; upokojenka je. Takole se spominja dogodkov iz časov druge svetovne vojne in pravi: „Pričelo se je leto 1941, kmalu so se pojavili v kraju Hrastovec nad Lazami partizani. Večkrat so prihajali tudi k nam domov. To so bili borci Kamniško-zasavskega bataljona. Skozi te kraje je bila razpostavljena kurirska pot, pa tudi brigade so hodile tod. Sovražnik je borce preganjal in zasledoval; zaradi tega so delali preiskave po domovih, niso pa ničesar našli. Brata Andreja so Nemci odpeljali v taborišče v Nemčiji. To je bilo takrat, ko so Nemci ustrelili Žagarjevega očeta iz Brezovice. Natanko pred 42 leti, meseca februarja, je bil izvršen napad na partizane, ki so se nahajali na Oklem. Slišala sem streljanje, pokanje, kričanje, nismo pa mogli pomagati, ker se

je odvijala huda borba. Krogle so padale v našo vas; tega dogodka se ne da opisati, kako je bilo strašno!“

Francka je stara 65 let, upokojenka. Pravi: „Strašno je bilo tega zimskega februarjskega dneva na Oklem. Padali so pod okupatorjevimi krogami naši borci, 72 je bilo žrtev — nedolžnih mož in fantov. Žalosten spomin, ki ga ne bom nikoli pozabila, ko so borci prišli v našo vas ponoči iz Brezovice. Ostal mi je živ spomin na mladega fanta — borca, ki me je prosil za vodo, da si umije obraz. Postregla sem mu z vodo; a glej, drug dan sem ga videla na prizorišču med pobitimi borci.“

Vse tri sestre so še vedno dobre volje, delavne in priljubljene med domačini. Želijo si mir in zadovoljstvo. To jim želimo tudi mi.

Jože Novak

Tone Peterka-Gregor prejema krajevno priznanje za 70-letni življenjski jubilej in za delo, ki ga je opravil med NOB in po njem.

Dober dan, domžalski občan:

Tone Peterka-Gregor

Anton Peterka – Gregor je bil rojen leta 1916 v vasi Kokošnje v majhni kmečki družini kot osmi otrok od devetih, kolikor se jih je rodilo v družini. Mladost je preživel pri starših, osnovno šolo pa je obiskoval na Vrhpoljah. Ko je dopolnil 14. leto, je prijel za delo na kmetiji, kajti oče je bil vseskozi slabega zdravja.

Vojaški rok je služil v stari Jugoslaviji pri planinski pešadiji v Gerovu v Gorskem Kotarju. Ta kraj je takrat veljal za kazenskega. Tam so v glavnem službovali kazensko pregnani oficirji in podoficirji. Tudi Tone je postal sumljiv. Zaradi tega so vso njegovo pošto nekaj časa cenzurirali. Kaj kmalu pa so starešine spoznale, da zanje ni nevaren. Postal je četni pisar. Ni hodil na vojaške vaje, pa je kljub temu prejel čin kaplarja. Vojaški rok se je zaradi vojnih dogodkov podaljšal za 19 mesecev. Sledile so redne vojaške vaje – vsako leto 2 meseca. Služboval je v Škofji Loki in na Bledu, kjer je pričakal napad na Jugoslavijo.

Morali so se umakniti na druge položaje. Situacija med poveljujočim kadrom je kazala, da bo kmalu prišlo do razsula.

Poraz stare Jugoslavije

Poraz stare Jugoslavije leta 1941 ga je zatekel v Gameljnah pri Ljubljani. Tam je spoznal nepripravljenost vojske, da se upre okupatorju, ker so na Rašici požgali vojni material in vojaški arhiv. Tone je izkoristil priložnost ter v bližini svojega doma z vojaško opremo in orožjem pobegnil domov. Bataljon pa so Nemci z letali razbili v Zavrstniku pri Litiji.

Tone je že od otroških let rad bral,

zato je bil politično dokaj razgledan. Zavedal se je, da v svojem prepričanju ni sam. Vedel je, da bo prišlo do upora. Spominja se dobro, da je meseca avgusta 1941. l eta izročil prvemu partizanu svojo opremo in orožje.

Leto 1941 – prelomnica

Leto 1941 je za Toneta pomenilo prelomnico v njegovem življenju. V času najhujšega okupatorjevega nasilja je Tone začel s političnim delom. Na terenu se je pojavil takratni okrožni sekretar za Kamniško okrožje, tovariš „Jože“. Povezal jih je v nekakšne „trojke“, brez imena.

Osnovna naloga odbora je bila prebujanje in pripravljajenje ljudi na hude čase. Sestanke so imeli po zanesljivih hišah. Stane Cerar je bil zadolžen za mobilizacijo in delo z vojaškimi enotami. Janez Peterka-Soklič je prevzel delo intendanta, Tone Peterka-Gregor pa politično delo in organizacijo vaških odborov OF. To delo za tiste čase ni bilo lahko. Dan za dnem so sledile nove aretacije, viseli novi rdeči plakati z imeni ustreljenih talcev in opomini, da se bo zgodilo tako slehernemu, ki bo nasprotoval „nepremagljivemu rajhu in firerju“.

Leto 1942 – 16 odborov OF

Že leta 1942 je Tone organiziral 16 odborov OF, ZMS in AFŽ. Pri tem so mu nudili politično pomoč tovarišborci Jože, Silvester, pozneje Marjan in Stane. Organizacija je bila dobra, saj je bilo iz vsake vasi v odborih 5 do 6 ljudi. Razen mladinske organizacije, ki je bila v jeseni leta 1943 izdana, pa ni bil izdan noben vaški odbor, pač zaradi dobre konspiracije. Po tej težki opravljeni politični nalogi, je bil Tone imenovan za občinskega sekretarja OF za to področje. Pozneje pa postal komandir VOS in rajonski sekretar.

Na jesen 1944. leta je bil na prvih volitvah izvoljen v okrajni odbor OF. To funkcijo je opravljal do leta 1948. Med tem je bil zaposlen na okraju. Ves čas je deloval v odborih Krtina in Vrhpolje, v občinskem odboru občin Moravče in Domžale.

Dvakrat aretiran

Tone je bil me d NOB dvakrat aretiran. Prvič ga je rešila zanesljive smrti mama, ki je umrla v trenutku, ko je gestapo nameril pištolo, in hotel ustreliti njega. Drugič ga je rešil drzen skok iz drvečega tovornjaka v bližnji gozd.

Aktiven v družbenem delu

Poleg političnega dela v OF in SZDL je dolgo delal kot odbornik kmetijskih zadrug, v organizaciji ZB NOV. Več let je bil tajnik krajevne borčevske organizacije, sedaj pa njen predsednik. Več kot 30 let sodeluje z republiškim zavodom za statistiko. Preostali čas pa je Tone namenil delu na kmetiji.

Kljub letom, je še razmeroma dobrega zdravja, pa me ni, da bi po tolikih letih dela in ustvarjanja v svobodi moglo biti drugače, če bi vsi manj govorili, pa več delali. Tone je za sodelovanje v predvojnem političnem gibanju kot aktivist OF med NOB ves čas po vojni poleg dela v tovarni in na kmetiji opravljal še številne dolžnosti v organih OF, pozneje v KO SZDL in v krajevni samoupravi. Za svoje neumorno delo je prejel priznanje OF ob občinskem prazniku občine Domžale in ob krajevnem prazniku KS Vrhpolje-Zalog.

Čestitke ob življenjskem jubileju

Tone je dober tovariš-učitelj, govornik, vedno pripravljen pomagati sočloveku, zato je prav, da mu ob dvojnem jubileju – 44.letnici političnega dela in 70.letnici njegovega življenja, krajani, sodelavci, sorodniki in prijatelji, kot vse družbenopolitične organizacije krajevne skupnosti, želimo vse najboljše, posebno pa zdravje. Na dolga leta, tovariš Gregor!

Jože Novak

Mladi o JLA

Obramba dežele ni le pravica in čast, ampak je tudi najvišja dolžnost jugoslovanskih občanov. Naši občani izvajajo svojo dolžnost v zvezi z obrambo dežele na mnoge načine, med katerimi so najpomembnejše: vojaška obveznost, civilna zaščita, delovna obveznost, uporabljanje materialnih dobrin, uspešno vojskovanje.

V usposabljanje za obrambo in zaščito je zajeto na milijone naših občanov, organizirano pa ga izvajamo že v osnovni šoli, srednjih ter na višjih in visokih šolah.

Vojaška obveznost obstaja zato, da bi se lahko pripravili na uspešen oboroženi boj proti sovražniku. Da bi bil uspešen, moramo imeti dobro organizirane in izurjene oborožene sile. Take sile tudi imamo. To sta JLA in teritorialna obramba. Vojaška obveznost za moške ima tri faze: naborna obveznost, vojaški rok in rezervna sestava.

Vojaki med vojaškim rokom sprejemajo vojaško znanje, navade in spretnosti od oficirjev.

Poklic oficirja je zelo lep, toda za to je potrebno tudi znanje, ki ga pridobijo, kot sem že opisala zgoraj. Pomembno je tudi, da so telesno zdravi. Zato jih predhodno pregledajo in testirajo zdravniki vojaške medicinske akademije iz Beograda. Podobne teste in preglede opravijo potem še po zaključnem usposabljanju.

Pri učenju veliko pomagajo tudi starešine. Ko pridobiš ustrezno izobrazbo, moraš opraviti še staž. Vsak stažist dobi svoj vod in tako poveljuje mladim vojakom. Po stažiranju te šele razporede v enote JLA ali teritorialne obrambe.

To naj bi bila pot, po kateri hodi vojak do oficirja. Čeprav je dolga, je poklic zelo lep, saj veš, da bo koristil domovini v njeni obrambi proti agresorju. Ker pa imam slabši učni uspeh, se ne bom mogla vpisati na tako zahtevno šolanje. Upam pa, da bom vseeno koristila domovini, če ne na tak, pa na drugačen način. Če pride vojna, kar pa upam, da ne bo, bom darovala svoje življenje za svobodo, kakor so storili naši dedje.

Naj končam z besedami tov. Tita: „Delajmo, kot da bo sto ali stopetdeset let mir, pripravljamo in pripravimo pa se, kot da se bo jutri začela vojna.“

Joži Marn, 6.b
OŠ Martin Koželj Dob

Vse države na svetu imajo svoje armade na morju, kopnem in v zraku. V novejšem času pa tudi v vesolju. Vsak dan po radiu poslušamo poročila in ni dneva, da ne bi bilo novic o oboroževalni tekmi med državami.

Vsak fant mora k vojakom, ko dopolni 19 let. V zadnjem času pa se za to odločajo tudi dekleta. Nekateri izmed njih bodo postali deseterji, komandanti, oficirji, drugi pa bodo ostali kar navadni vojaki.

Če bi jaz nekega dne postal oficir, bi s tem sprejel nase veliko odgovornost. Bil bi odgovoren za vojake in za njihovo delo.

V miru bi skrbel za urjenje vojakov. Organizirali bi delovne akcije in s tem pomagali državljanom, ki žive v slabih razmerah, ter jim poskušali ustvariti boljše.

V vojni bi organiziral napade in druge akcije. Imel bi nadzor nad našimi silami in s svojim delom bi skušal kar najbolje obvarovati svojo domovino.

Skušal bi biti oficir, tovariš in soborec ostalim vojakom, ker mislim, da je najboljši oficir tisti oficir, ki smatra tudi navadnega vojaka za sebi enakega.

Sašo Novak, 7.b
OŠ Martin Koželj Dob

Biti oficir v JLA je za mene zelo zanimiv poklic, vendar ne vem, če se bom zanj odločil, ker sem iz pogovorov spoznal, da je zelo zahteven.

Šolanje me sicer ne skrbi preveč, ker se rad učim in tudi snov dojemam z lahkoto, bolj me skrbi, kako bi opravičil svoj nastop kot oficir pred vojaki. Oficir mora biti i znajdljiv strog, pravičen, vesten, discipliniran, požrtovovalen, hkrati pa prijatelj vsem tistim, s katerimi je v skupini. Poleg teh vrlin mora biti tudi dober strateg, specialist za svoje področje vojskovanja. V slučaju vojne pa hraber, vendar tudi previden, da ne bi s svojo zagnanostjo izgubil preveč svojih soborcev in svojega življenja.

Predno bi se za ta poklic odločil, bi dobro premislil, če sem sposoben, da ga bom dobro opravljal in da bom delal poklicu čast, ne pa sramoto.

Andrej Hribar, 7.b
OŠ Martin Koželj – Dob

Komisija za delovna razmerja Tovarne pogrebne opreme „Menina“, Šmarca, Trg padlih borcev 3, Kamnik

OBJAVLJA naslednja prosta dela in naloge:

1. PRIPRAVA DELA II
2. ZASTOPANJE NA TRGU

Kandidata morata izpolnjevati naslednje pogoje:

- pod 1. – 4-letna srednja šola lesarske smeri, dve leti prakse v proizvodnji pri vodenju delovnih skupin ali v pripravi dela
pod 2. – 4-letna srednja šola lesarske ali ekonomsko-komercialne smeri, tri leta prakse na prodajnem področju

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev predložite v 8 dneh po objavi na naslov: „MENINA“, tovarna pogrebne opreme, Šmarca, Trg padlih borcev 3, 61240 Kamnik.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh od dneva poteka objave.

SKLICUJE ZBOR VARČEVALCEV LJUBLJANSKE BANKE – BANKE DOMŽALE

Zbor bo 23.4.1986 ob 17. uri v sejni sobi banke z dnevnim redom:

1. Pregled zapisnika prejšnjega zbora varčevalcev
2. Uresničevanje plana LB – Banke Domžale v letu 1985
3. Plan poslovanja LB – Banke Domžale za leto 1986
4. Poročilo o delu sveta varčevalcev v obdobju 1984 do 1986
5. Razrešitev dosedanjih članov sveta varčevalcev in propagandne komisije in izvolitev delegatov novega sveta varčevalcev in propagandne komisije za obdobje 1986–1988
6. Izvolitev delegata v konferenco varčevalcev Ljubljanske banke – Združene banke Ljubljana
7. Razno.

LB – BANKA DOMŽALE

agroemona o.s. domžale
tozd poljedelstvo govedoreja o.s. domžale
61230 domžale, levstikova 39, slovenija, jugoslavija

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA naslednja prosta dela in naloge:

1. KV TRAKTORIST
 - 2 delavca na OE Vodice, Vodice nad Ljubljano
 - 2 delavca na OE Pšata, Depala vas
 - 1 delavec na OE Zadobrova, Ljubljana Moste-Polje
2. DELAVEC NA PREDELAVI LESA
 - 1 delavec na OE Žaga Jarše
3. DELAVEC V PROIZVODNJI ZA PRIPRAVO HRANE
 - 1 delavec na OE Dietetika, Ljubljana Moste-Polje

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- pod 1./
– končano IV. stopnjo SAŠ Kamnik – šola kmetijske mehanizacije ali verificirano z delom pridobljeno delovno zmožnost
pod 2./
– končano osnovno šolo
pod 3./
– strokovna izobrazba IV–V. stopnje, tehniške smeri

Kandidati naj pisne vloge s priloženo dokumentacijo o pridobljeni strokovni izobrazbi in kratkim življenjepisom pošljejo najkasneje v 15 dneh od dneva objave.

Naš kulturni komentar:

Srečanja obrodila sadove

Srečanja gledaliških in lutkovnih skupin naše občine postajajo vse bolj tradicionalna. Tako se je na tretjem srečanju v okviru „Naše besede“ 18. in 19. marca v Kulturnem domu v Ihanu zbralo kar 17 skupin kulturno umetniških in šolskih kulturnih društev.

Prvi dan so se predstavile mlajše skupine, ki v večini primerov združujejo lutkovne skupine z osnovnih šol Josipa Broza Tita, Vencija Perka, Edvarda Kardelja iz Trzina, Ihana, dramske skupine ŠKD OŠ Šlandrove brigade, Radomeljske čete, osnovnih šol iz Doba, Krtine, Krašnje, Mengša ter ritmična skupina OŠ Dob in plesna skupina iz Ihana. Na srečanju smo še posebno pogrešali skupine iz Moravč in Brda, a upamo, da se bodo prihodnjic le opogumili. Zlasti je spodbudno, da se v občini prebujajo plesna dejavnost, ki je bila doslej slabo zastopana. Splošna ocena o nastopih je bila, da se kvaliteta, pestrost in inovativnost povečujejo in dvigajo Mentorji so poudarili, da je prav vsakoletno srečanje prispevalo k takšni rasti, saj se o svojih delih pogovarjajo, jih kritično ocenjujejo in prav zaradi tega iz leta v leto dopolnjujejo.

Se posebno pa je treba pohvaliti vsestranskost odlične predstave HIŠA TETE BARBARE, ki so jo predstavili člani mladinske skupine KUD Fran Maselj-Podlimbarski iz Krašnje v režiji Vere Beguš.

V sredinem popoldncvu so se predstavile mladinske gledališke skupine. Kot prvo so lastno delo Preprosto zgodbo iz dekliskega življenja odigrale dijakinje Srednje kovinarske in usnjarske šole. Predstavo

odlikuje sproščena igra deklet, ki igrajo same sebe in pógumna, a premišljena izbira pubertetniškega slenga, v katerem se izražajo.

Dramska sekcija FKK Mavrica je na zanimiv način, v povezavi z diapozitivi in glasbo, predstavila Prešernovo poezijo. Mladinska skupina KUD Franc Kotar iz Trzina pa je pokazala predstavo Mileta Klopčiča MATI in jo premišljeno dopolnila s partizansko poezijo, ki jo recitira rdeče obsijan recitatorski zbor. Kljub temu, da je to mladinska predstava, pa ne smemo mimo odlične upodobitve matere, ki jo je igrala Ada Lovše. Domžalska dramska skupina Češpljev drevored pa je veselo odigrala Hodl de Bodl ali Dve vedri vode, predstavo polno hudomušnih preobratov in razigranosti.

Selektor je med predstavami izbral tri, ki se bodo udeležile srečanja gorenjskih otroških in mladinskih gledaliških in lutkovnih skupin na Jesenicah. To so: Hiša teta Barbare, Hodl de Bodl in Preproste zgodbe iz dekliskega življenja. Srečanja morajo biti vsakoletna, saj se kvaliteta resnično izboljšuje in to prav zaradi stikov gledaliških ustvarjalcev. Mnogo se lotevajo novih zastavitev predstav, ki vse bolj presegajo k dolgočasju nagnjeno tradicionalnost. Prijetna je tudi ugotovitev, da se v zadnjih letih dobro dela prav z mladimi, bodisi v šoli ali izven nje, kar bo prispevalo tudi k

razvoju odraslih dramskih skupin, ki še kako potrebujejo podmladek; igralški, režiserski in tehnični.

Srečanje je v organizaciji ZKO Domžale prizadevno pripravilo ihanško delavsko prosvetno društvo, predstave pa si je ogledalo mnogo mladih in ostalih gledalcev.

Cveta Zalokar-Oražem

Franc Orel že tretje leto z mengeškimi folkloristi:

Od folklore do svojega ansambla

Gre za Frančev prvi pogovor za širšo javnost. Kako tudi ne, ko pa ima – sam pravi – že sedemnajst let, hodi v srednjo lesno šolo v Ljubljani, znan pa je predvsem po tem, da že tretje leto igra, oziroma spremlja mengeške folkloriste s svojo neutrudno harmoniko.

Franc Orel se je naučil igranja najprej pri očetu, ki je drugače samouk, potem pa ga je vzela v uk Pepca Belje in pri njej se je učil štiri leta, dvakrat tedensko po eno uro. Pepca ga je tudi napotila v glasbeno šolo in nadebudni Franc se je učil igranja na harmoniko tudi dve leti pri prof. Pavletu Koscu.

Pri folklori igra Franc vse, kar potrebuje za spremljavo, od domačih – mengeških napevov do drugih gorenjskih, štajerskih, prekmurskih itn. Vse to mu ne dela nobenih težav, saj ga je Pepca Blejc dobro vpeljala v igranje folklorne glasbe, večkrat pa se tudi sama še vedno udeleži vaj, da vidi, če vse dobro teče. Franc Orel vadi tudi sam, doma, po nekaj ur tedensko, njegova tiha želja pa je, da bi si ustanovil ansambel. Sam pravi, da so fantje njegovih let zaenkrat še premalo resni in da bo počakal, da pridejo od vojakov, potem pa bodo zastavili na veliko. Sam zna igrati na obe vrsti harmonike – diatonično in klavirsko, igra tudi na orgle, uči pa se tudi igranja na baskitaro. Je štipendist Melodije in upa, da bo dobil tudi primerno delo, saj ga glasba neizmerno veseli. Med muzikanti so mu najbolj všeč Mihelič in Avsenik, pa Slak in Burnik. Tudi sam se je že preizkusil v komponiranju – napisal je šest lastnih skladb, snuje pa seveda še naprej.

Mengeško folklorno skupino bo spremljal tudi v prihodnje, saj se s člani dobro razumejo, prav tako pa tudi z mentorico Bredo, tako da je vse v najlepšem redu. Zdi se, da bomo tudi o mlademu Francu slišali še veliko vzpodbudnega.

Vso srečo!

SIM

MONTAŽA TV ANTEN

ZIBELNIK MATIJA

Zavrti 5, Mengeš
tel. 737-194

SIM

V okviru srečanj in pogovorov s slovenskimi literarnimi ustvarjalci vas vabimo na večer s pesnikom ERVINOM FRITZOM, ki bo v četrtek, 17. aprila 1986 ob 19. uri v Knjižnici Domžale.

Pred začetkom pogovora z avtorjem bodo dijaki ŠKD Srednje kovinarske in usnjarske šole iz Domžal predstavili Fritzovo poezijo v recitalu Dan današnji.

VABLJENI!

Na prireditvi Naša beseda v Ihanu so nastopali tudi člani dramske sekcije FKK Mavrica iz Radomelj.

Revija otroških pevskih zborov v šoli Josip Broz Tito je bila ognjemet otroške priščnosti.

VABILO K SODELOVANJU

Institut „Jožef Stefan“
Ljubljana, Jamova 39
Odsek za energetiko in vodenje procesov (R-2)
Brinje 40, 61262 Dol pri Ljubljani

vabi k sodelovanju

1. za Odsek za energetiko in vodenja procesov (Reaktorski center IJS, Brinje)

a) diplomirane inženirje strojništva, elektrotehnike, računalništva, matematike in tehnične fizike

ki želijo nadaljevati študij na podiplomski stopnji na področju energetike, predvsem racionalne rabe energije v industriji ali vodenja in avtomatizacije procesov.

Pričakujemo kandidate z vsaj prav dobrim učenim uspehom, znanjem angleščine, z željo po pridobivanju znanja in po ustvarjalni uporabi znanja v gospodarstvu.

Ob in po podiplomskem študiju nudimo možnost dela na nalogah za gospodarstvo, s stimulativnimi osebnimi dohodki, v skladu z delovnimi uspehi.

b) ekonomista (višja šola) za poslovne evidence in analize.

2. Za potrebe Delovne organizacije s področja industrijske energetike, ki bo ustanovljena v Domžalah

a) inženirje elektrotehnike oz. elektronike za preizkušanje in priključevanje računalniških sistemov za vodenje industrijskih procesov

b) diplomirane inženirje strojništva za področje avtomatskega vodenja procesov

c) diplomirane inženirje elektrotehnike za področje avtomatskega vodenja procesov

d) diplomirane inženirje elektrotehnike – jaki tok za področje racionalne rabe električne energije v industriji

e) diplomirane inženirje strojništva za avtomatizacijo strojev in naprav

f) tajnica – srednja ali višja šola, znanje strojepisja in vsaj enega tujega jezika (angleščina).

Vsem novim sodelavcem nudimo zanimivo delo v dinamični skupini s perspektivnim programom dela. Nudimo stimulativne osebne dohodke v skladu z delovnimi uspehi.

Za nadaljnje informacije se lahko oglasite v Reaktorskem centru IJS (telefon 313-022 int. 71). Pisno prijavo pošljite v kadrovsko službo Instituta Jožef Stefan, Jamova 39, Ljubljana, z oznako za R-2, v 15 dneh po objavi vabila k sodelovanju.

O delu mengeške folklorne skupine:

Mengšani bodo predstavljali Slovenijo

Mengeška folklorna skupina – odrasli – imajo vaje dvakrat tedensko po dve uri in pol. Na torkovi vaji sem za nekaj minut zmotil mentorico Bredo Kurzweilovo, tudi letošnjo Kernnikovo nagrajenko, da pove, kaj je novega med folkloristi. Na kratko tole:

Število članov se giblje okoli 35, odvisno od tega, koliko fantov odide k vojakom, oziroma se jih vrne. Na vaje drugače hodijo redno in z njimi ni posebnih težav. Trenutno utrjujejo vse že prej naučene plesne, ker so v jeseni pridobili precej novih članov in jih je treba upeljati v skupino.

Mengeška folklorna skupina ima letno okoli 25–30 nastopov, kar je seveda precej naporno, hkrati pa tudi priznanje dobrim folkloristom. Odbor za folklorno dejavnost pri Republiški zvezi kulturnih organizacij je izbral prav mengeško folklorno skupino za nastop na mednarodnem folklornem festivalu v Zagrebu, imenovanem Smotra folklor. Tako bodo Mengšani predstavljali Slovenijo na tem pomembnem festivalu, saj

lahko nastopi iz vsake republike le po ena skupina, celotno predstavo posname tudi televizija in nasploh je dana prireditvi velika publiciteta. Vse to je vsekakor veliko priznanje mengeškimi folkloristom, hkrati pa tudi velika obveznost, da se predstavijo v se da najboljše luči. Izvajali bodo ples s gorenjskega področja: ples s pogačo in majolko, Ta potrkano in Mengeške plesne. Prav zato izredno natančno in vztrajno vadijo, saj do poletja ni več tako daleč. Seveda pa bo ob tem še vrsta drugih nastopov.

Med preostalim pa je Breda Kurzweil omenila, da bi radi k glasbeni spremljavi s harmoniko dodali vsaj še klarinetista, vendar ga ne dobijo. V načrtu pa imajo – pač glede na ples – tudi spremljavo s kontrabasom in violino, kar bi vse še dodatno vplivalo na kvaliteten prikaz folklornih elementov. Klarinetisti – za začetek vsaj ti – torej na dan! Mengeški folkloristi so v Kulturnem domu vsak tork in petek.

SIM

Mali oglasi

KUPIM zazidljivo parcelo od 500 do 1000 m² v okolici Domžal. Plačam takoj. Naslov v uredništvu.

MLADA 3-članska družina nujno potrebuje skromno stanovanje v Domžalah ali okolici. Ponudbe pod šifro: TAKOJ.

ZAPOSIM KV ali PK tesarja ali zidarja. OD po dogovoru. Nova, tel. 735-178.

Skupnost stanovalcev Ljubljanske 87, Domžale proda po ugodni ceni dobro ohranjena dva 900-l kontejnerja. Vse informacije dobi-te pri tov. Đorđević Milivoju, predsedniku skupnosti stanovalcev Ljubljanska 87, Domžale.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

NAJUGODNEJŠEMU ponudniku oddamo polovico šolskega poslojpa v najem za tiho – mirno obrt za določen čas. Vloge sprejema Krajevna skupnost Rova, 61235 Radomlje.

PRODAM zidano garažo v centru Domžal. Informacije – Bajec Jože, Ljubljanska 80, IX. nadstropje – popoldan.

PRODAM rabljena trodelna garažna vrata s okvirjem 260x190, star TV Gorenje color in otroško posteljico z jogijem. Tel. 721-048.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, deda, pradedca, brata in strica

AVGUSTA ZAJCA
iz Straže 1

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Posebna zahvala dr. Pippu in dr. Goršku, pevcem, gasilcem, DO Papirnica Količev, sosedom Capudrovim in Hančičevim, govorniku KS Rafolče ter Ambrožičevim iz Kranja. Hvala g. župniku za pogrebni obred in besede tolažbe.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zaljučni vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi ljubega moža, skrbnega ata in starega ata

LOJZETA RODETA
Koberšinovega ata iz Žič

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti. Hvala za vsa pisna in ustna sožalja, kakor tudi za prelepo cvetje. Posebna zahvala dr. Bredi Kokalj za vso pomoč, ki jo je nudila našemu dragemu atu v času njegove bolezn. Hvala cerkvenim pevcem in g. župniku za besede tolažbe in slovesen pogrebni obred.

Vsi njegovi.

ZAHVALA
Ob smrti naše mame, stare mame in tete

MATILDE HABAT
iz Trzina

izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala velja gasilskemu društvu Trzin, pevcem in gospodu župniku za opravljen obred.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očka, brata, dedka in strica

LOJZETA KLEMENČIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, sodelavcem Tiskarne Ljubljana, planincem, DPO, učencem in tovarišicam 7.a razreda, PM Kranj, delavcem Slovenijalesa, ki so ga tako številno spremili na zadnji poti in mu darovali toliko lepega cvetja, nam pa nudili vsestransko pomoč. Posebna zahvala velja govornikom za tople poslovilne in tolažilne besede ob grobu, godbi iz Mengša in gospodu župniku za opravljen pogrebni obred. Prav pristrčna hvala velja našim sorodnikom, prijateljem in rojakom ter naši ambasadi v Avstraliji ter delavcem JAT-a za nesebično pomoč v najtežjih trenutkih.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta

ALOJZA SMRKOLJA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izkazano pomoč, praporščakom, lovčevim in LD Vače ter drugim lovskim družinam za številno spremstvo na njegovi zadnji poti in poslovilne besede; hvala župniku za obred, pevcem iz Vač za lepo petje in vsem delovnim organizacijam za darovane vence.

Žena Ani in otroci z družinami.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene in mami

VALENTINE BOLHAR
roj. Kepec

izražamo našo najtoplejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in vsem, ki so se v tolikšnem številu poslovili od nje, darovali prelepo cvetje in jo spremili na njeni prezgodnji zadnji poti. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam izrekli ustno in pisмено sožalje ter nam stali ob strani. Zahvaljujemo se oktetu Tosama in mešanemu pevskemu zboru Svoboda Duplica za lepo zapete žalostinke, domžalski godbi in govornici za izrečene poslovilne besede. Iskrena hvala vsem, ki jo z nami hranite v lepem spominu.

Vsi njeni.

Modna revija v Slamniku

Restavracija Slamnik in modni salon Donna vabita na zanimivo modno revijo in družabno srečanje po njej, ki jo bosta skupno pripravila

v soboto, 26. aprila 1986 v restavraciji Slamnik.

Modni salon Donna, ki bo pripravil prvi del, obeta obiskovalcem prikaz bogatega programa spomladanske in poletne žehske konfekcije za vse starosti.

Ob tem, ko bo na prireditvi obilo paše za oči, pa opozarjamo tudi na kulinarčne specialitete, ki jih pripravljajo in jih po vaših naročilih pripravljajo v Slamniku. Posebej želijo priporočiti poprov steak, rokovnjaški zrezek, steak Marengo, Tournedo Rossini, puronov zrezek z gobami in druge dobrote.

Za ples bo igral ansambel Studio s pevcem Frenkom Centa, vstopnine za to prireditev pa ni!

VABITA VAS

RESTAVRACIJA SLAMNIK in MODNI SALON DONNA

ljubljska banka

Na podlagi 12. člena Pravilnika o delovnih razmerjih in sklepa Komisije za delovna razmerja z dne 28.3.1986

LB – BANKA DOMŽALE

OBJAVLJA

naslednja prosta dela in naloge za nedoločen čas:

– ČISTILKA v Ekspozituri Vir za polovični delovni čas (21 ur tedensko)

Kandidati naj vloge oddajo v oddelek splošnih poslov LB – Banke Domžale v roku 8 dni po objavi.

Izbira bo opravljena v 20 dneh po poteku roka za prijavo.

Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 30 dneh po poteku roka za prijavo.

Od 1. aprila veljajo za vezane dinarske hranilne vloge nove letne obrestne mere:

73 % za vloge, vezane nad 3 mesece

76 % za vloge, vezane nad 12 mesecev

78 % za vloge, vezane nad 24 mesecev

Obrestna mera za hranilne vloge na vpogled (nevezane) ostaja nespremenjena in znaša 7,5 odstotka.

Hranilne vloge, vezane nad 3 mesece, se obrestujejo po zmanjšani obrestni meri, ki jo banke uporabljajo za predčasen obračun in izplačilo letnih obresti. Pri letni obrestni meri 73 odstotkov znaša zmanjšana obrestna mera 58,75 odstotka.

Za hranilno vlogo, vezano dne 1. aprila 1986 na 3 mesece, dobi občan pri nespremenjeni obrestni meri, po poteku vezave, 14,65 odstotka obresti.

Najmanjši znesek vezave nad 3 mesece je 50.000 dinarjev.

REPOVŽ ROMAN, KIDRIČEVA 11

POPRAVILA VSEH VRST TV, RADIJSKIH APARATOV

(MAGNETOFONOV, GRAMOFONOV, TRANSISTORJEV... itd.)

POPRAVILA ELEKTRONIKE AVTOMATIKE PRJ AVTOMATSKIM STROJIM.

PRIDEMO TUDI NA DOM, ČE NIMATE PREVOZA!

ODPRTO: PONELJEK, SRÉDA, PETEK od 8 do 12 ure

TOREK, ČETRTEK . . . od 16 do 19 ure

INFORMACIJE tel: 721-083

SE PRIPOROČAMO!

Mama, ljubila si zemljo, ljubila si dom; in v tem zimskem popoldnevu odšla si v večni dom.

ZAHVALA

V 77. letu življenja nas je za vedno zapustila, po zahrbtni bolezni, naša draga mama in stara mama

IVANA PETERKA

Jančkova mama iz Sela 4, Moravče

Hvala vsem, ki ste v težkih trenutkih kakorkoli pomagali nam, izrazili sožalje, darovali cvetje in vence, ter pokojnico pospremili na zadnji poti. Pristrčna hvala sosedom, govornikom Tonetu Peterka in Ivanu Vesel za poslovilne besede, moškemu pevskemu zboru Moravče za zapete žalostinke, gospodu župniku Ivanu Petriču za opravljen obred. Posebna hvala dr. Djuriču in patronažni sestri Slavki za lajšanje bolečin v času bolezni. Iskrena hvala še enkrat vsem!

Vsi njeni.

KOMUNALNO PODJETJE DOMŽALE

TOZD KOMUNALA
DOMŽALE, Ljube Šercerja 4
Enota: Javna higiena

Občane obveščamo, da bomo imeli v letošnjem letu v sklopu akcije „ZA ČISTO IN ZELENO OBČINO DOMŽALE“ organiziran odvoz kosovnega materiala. Odvoz bo potekal istočasno z odvozom gospodinjskih odpadkov na posameznih področjih:

- Ponedeljek, 14.4.1986 KS Dragomelj, Pšata, KS Dob, KS Ihan
- Torek, 15.4.1986 KS Venclja Perka, Domžale, KS Simona Jenka, Domžale, KS Moravče, Lukovica, Krašnja, Krtina
- Sreda, 16.4.1986 KS Trzin, KS Mengeš – južni del, KS Vir
- Četrtek, 17.4.1986 KS Mengeš – severni del, KS Slavka Šlandra Domžale – severni del, KS Rodica
- Petek, 18.4.1986 KS Jarše, KS Radomlje, KS Homec, KS Preserje, KS Rova, KS Slavka Šlandra – južni del

Občane prosimo, da postavijo kosovni material poleg posod za odvoz gospodinjskih odpadkov zgoraj določenega dne do 6.00 ure zjutraj. V kolikor gre za razsut material vas prosimo, da ga postavite na odvozno mesto v PVC vrečah. Na območjih, v katerih ni rednega odvoza, bomo v dogovoru s krajevnimi skupnostmi postavili kontejner. Vse informacije dobite po telefonu 721-443 – tov. Erjavec.

Storitveno in trgovsko podjetje

OPTIKA — LJUBLJANA

PE DOMŽALE, Ljubljanska

Občani lahko v naši PE že od 1. aprila 1986 dalje koristijo našo dodatno storitev: pregled pri zdravniku okulistu

Pregledi vsako sredo od 15. ure dalje

Naše geslo: pregled in očala na istem mestu

Cene naših storitev in okvirjev so najnižje med vsemi optiki v Ljubljani, Domžalah, Ribnici in Kočevju, kjer so naše PE.

Oglasite se in prepričali se boste!

Nogometaši Domžal uspešni

Nogometaši NK Domžale — uspešni. Na začetku spomladanskega dela prvenstva so odigrali dve tekmi: zaostalo z Rudarjem iz Titovega Velenja (1:0) in drugo tekmo z Rudarjem iz Trbovelj, ki pa so jo izgubili, prav tako z 0:1.

Pogovor z Jožetom Zupancem — predsednikom ŠD Študa

Ti si novi predsednik ŠD Študa. Kdaj si prevzel to dolžnost?

Dolžnost sem sprejel na seji z dne, 18.1.1986.

Koliko časa že deluje v vaše športno društvo?

Naše društvo deluje od leta 1983.

V katerih športnih panogah nastopate? Množično se udeležujemo na krosih, turnirjih v malem nogometu, sedaj pa smo organizirali tudi odbojkarstvo — v kateri so v glavnem dekleta.

Koliko članov šteje vaše društvo? Naše društvo je dokaj številno, saj šteje 46 članov. Njihova starost je v glavnem tja do 25. leta.

Kaj vse je do sedaj organiziralo vaše društvo?

Vsako leto organiziramo prvomajski turnir v namiznem tenisu in malem nogometu, to pa mislimo tudi nadaljevati. Lansko leto ste imeli tudi vrtno veselico. Kako vam je uspela?

Lahko rečem, da je veselica v celoti uspela, saj je bila organizirana v jesenskem

času. Obenem bi se zahvalil vsem članom, ki so vestno opravili svoje delo. Tudi letos imamo v načrtu organizacijo vrtno veselico, da pa bo bolj živahno in pestro pripravljamo razne igre.

Večkrat slišimo, da ste dejavni tudi na kulturnem področju, da pripravljate proslave ob 8. marcu in podobno.

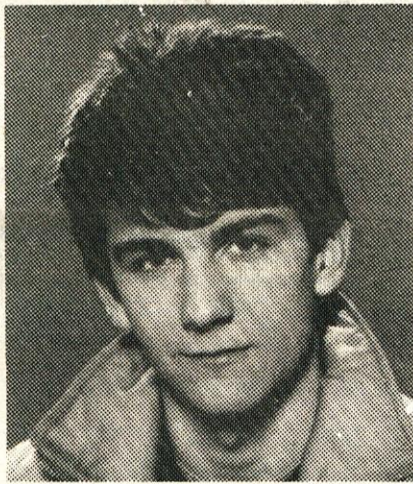
Letos smo se zelo resno zavzeli za proslavo ob dnevu žena, saj so mladi člani našega društva pripravili zanimivo igrice — ZVEZDICO ZASPANKO. Zdi se mi, da naše društvo dobro deluje, saj imamo vedno veliko obiskovalcev.

Vidim, da imate svojih prostorov. Kje se pravzaprav sestajate?

V glavnem smo za prostor odvisni od GD Študa, ki nam tudi drugače veliko pomaga.

Kaj pa je v vaših prostorih za šport?

Imamo največ članov, ki se zanimajo za nogomet in z njihovo pomočjo smo študi sami naredili igrišče za mali nogomet, na katerem imamo tudi nekaj rekvizitov za ostale športne panoge. V zimskem času pa

imamo najeto telovadnico na OS Vencelja Perka.

Kako pa kaj finančno področje?

Večino denarja dobimo z lastnim delom, ki sem ga že preje omenil. Dobivamo tudi podporo ZTKO Domžale.

Za konec najinega pogovora želim vašem društvu, da bi bilo še naprej tako aktivno.

Razgovor opravil: Mitja Pevc,

Študa 80, Domžale

TVD PARTIZAN DOMŽALE

VABI NA OBČNI ZBOR

V sklopu prireditev ob 8. marcu — Dnevu žensk so člani oz. delavci TVD Partizana Domžale tudi letos pripravili množično telesnokulturno prireditev, kot celoleten prerez in prikaz pestrega dela v društvu.

Kot vsako leto, tudi letos člani pripravljajo LETNI OBČNI ZBOR, na katerem bodo pregledali delo za minulo obdobje, podali razna poročila, pregledali finančno poslovanje ter pripravili program dela za naprej.

Na letnem občnem zboru, ki bo v ponedeljek, 21.4.1986 ob 18. uri v Osnovni šoli Šlandrove brigade, bodo izvolili tudi nove organe društva in začrtali okvire svojih dejavnosti v prihodnjem letu.

Ker gre za množično organizacijo, delavci TVD Partizana vabijo občane, da se njihovega občnega zbora udeležijo in da se kasneje vključijo v njihove vrste.

Tudi letos si bodo navzoči lahko ogledali film o aktivnostih Partizana; podeljena pa bodo tudi interna priznanja in pohvale. Pridite na letni občni zbor!

PISMA BRALCEV

Vljudnost pa taka!

Rada bi napisala samo nekaj besed o vljudnosti v emonski trgovini v Ihanu:

Včasih je kar umetnost priti v trgovino, kajti pred vhodnimi vrati se včasih nagnete toliko „žejnih“ tovarišev in včasih tudi kakšna tovarišica, da moraš skoraj prositi, da lahko prideš mimo in imaš tudi veliko srečo, da te kdo ne prime za zadnjico, te ušcipne ali kaj podobnega. Vendar, še hladnejši tuš te oblije v trgovini, kjer nikoli ne slišiš besede „prosim“ ali „želite“, ki bi morale biti najbolj pogosta beseda povsod, tudi v ihanski trgovini.

Včasih imaš srečo, da je trgovka pri delikatesi za pultom največkrat pa po dolgih minutah (pred tem moraš dobro zakasljati), pride iz skladišča, navadno s polnimi usti. Tako te ne more vprašati, kaj želiš kupiti, ampak samo pomigne z glavjo proti tebi, češ, zmotil si me, kaj bi sedaj rad? Pred kratkim pa mi je ena od trgovk blagovolila reči: „Kaj bo?“ „Je to res prava zamenjava za „prosim“ ali „želite“? Poleg tega me sploh ni pogledala, tako da nisem vedela, ali je ta „vljudnost“ namenjena meni ali komu drugemu.

Tudi pri blagajni ni nič bolje. Včasih ti blagajničarka tako vrže ostanek denarja, da ga komaj loviš, raztrese se po celi polici in tudi po tleh. Vse skupaj je jasno brez opravičila. Kaj mislite, je to pravi način ravnanja z denarjem in s stranko?

In nenazadnje: ihanske trgovke se čez svoje delo strašno pritožujejo, češ, da zaslužijo manj kot njihove kolegice v drugih trgovinah. Meni je to popolnoma jasno: v ihanski trgovini ni prav veliko prometa, saj je trgovina slabo založena, kajti včasih ne dobiš niti najosnovnejših stvari, kruha ob delavnikih zmanjka že pred tretjo uro, marsikateri izdelek pa je v prodaji, čeprav ima že pretečeni rok trajanja. Drage ihanske trgovke: malce boljše založenost (saj ne zahtevamo kaviarja in avokada), lepši, vljudnejši in prijaznejši odnos do kupca, naj si bo domač ali tujec, pa boste tudi ve bolj zadovoljne.

Pa še nekaj: Vsega tega nisem pisala zaradi nekakšnih svojih načel, ampak iz potrebe do večje vljudnosti ihanskih trgovk do nas vseh. Mislim, da jih je na vse to potrebno javno opozoriti, zato prosim za objavo tega mojega pisanja.

Lep pozdrav!

Marija Hribar, Ihan

Naše veselje

Spoštovani tov. urednik

Že večkrat sem nameravala poslati kakšen prispevek, a nikoli nisem zbrala dovolj poguma. Tokrat sem se le odločila in napisala nekaj o pustu v naši vasi.

Naša vasica, če jo lahko tako imenujem, šteje okrog 100 krajanov. Že nekaj časa sem razmišljala, kako bi se dobili skupaj in se malo poveselili. Zato mi je tole pustovanje prišlo kot naročeno. S sosedom Francetom smo se zmenili, da bomo pripravili kres.

Spet je leto naokrog, je pust prišel veselih nog. Letos je KS Gorica sklenila tako, da pustovanje na Gorici bo!

V torek kres je zagorel, zato naj bo vsak vesel. To vabilo se vsem je izročilo, se pustovanja mnogo je krajanov udeležilo.

Sedaj ob pustu se sprostiti ob kresu svoje maske odvrzite, svoj pravi jaz vsem pokažite in danes res se iznorite.

Vidite le eden mora začeti, pa ste pripravljeni vsi noret. Lahko bi se večkrat takole imeli, če ne bi vsak zase doma čepeli.

Ob splošnem veselju se je pustovanje prijetno končalo. Ponovno si želijo takšnega srečanja. Nekaj pripravljamo, a to naj bo še skrivnost.

Zapis boste dobili tudi vi. Lep pozdrav vsem

Vera

Suša

Če se peljemo iz Ljubljane proti Trojanem pridemo do znane gostilne Benkovič. Na levi strani pa nas vodi stranska cesta, kamor se lahko pripeljemo v majhno vasico Suša.

Čeprav ima vas komaj štiri hiše, ima ob njih stredo trideset vaščanov.

Prebivalci se ukvarjajo z živinorejo, poljedelstvom ter gozdarstvom. Kmetije so že mehanizirane in tudi avto ima že vsaka hiša.

Kjer pa so kmetije v zelo hribovitem predelu si prebivalstvo služi boljši kruh v bližnjih tovarnah. V zadnjih časih pa se je v vasi razvilo rejništvo.

Otroci hodijo v podružnično šolo Blagovica, v centralno šolo pa na Osnovno šolo Janko Kersnik Brdo. Čeprav je vasica zelo majhna je v vasi precej „študirane“ kadra. Tako imamo živinozdravnika, štiri tehnike, šiviljo, avtoprevoznika in mizarja.

Vaščani se med seboj zelo dobro razumemo. Lansko leto pa nas je zelo razveselila novica, ker je vas dobila telefon, katerega smo čakali več let. Na telefon pa so priključene vse štiri hiše.

Upamo, da bo še naprej vas tako napredovala in da se bomo dobro razumeli.

Dani Lipovšek, 7.b

Planinci skupno v akciji:

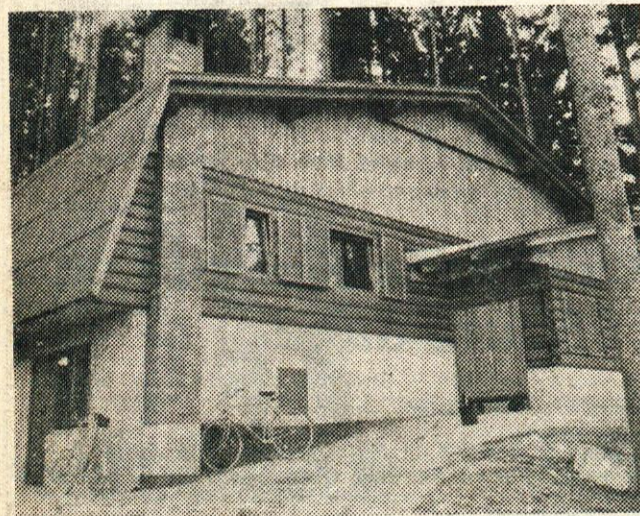
POREZEN '86

Koordinacijski odbor planinskih društev v Občini Domžale, ki mu v letošnjem letu predsednikuje član izvršnega odbora PD Onger Trzin je pripravil za vsa tri društva skupen spominski zimski vzpon na Porezen. Lepo jutro, ki nas je pozdravilo v Železnikih je obetalo lep in sončen dan. Toda že na Petrovem brdu so se okrog vrhov zavile megle in sonce je le sem in tja pokukalo na dolgo kolono, ki se je vila proti nekaj čez 1600 m visokem vrhu. Razmere so bile resnično zimske. Snega čez glavo, hladen veter pa je še bolj poudarjal zimske občutke. S prihodom na vrh smo počastili spomin na padle partizane, ki so že na pragu svobode (24.3.1945) bili težke borbe z okupatorjem na golem, z debelo snežno odejo pokritim vrhom.

Dogovorjeno je bilo, da se v skupinah ponovno srečamo na Petrovem brdu, kjer nas je počakal Stane z avtobusom. Gore so se ognile v oblake, mi pa smo zadovoljni z uspehim izletom prepevali do Trzina in še naprej. Najbrž to ne bo zadnji izlet planincev domžalske občine.

Aleksander Čičerov

Nov dom — uspeh Dobljanov

Nov dom Prosvetnega društva »Jožef Virk« iz Doba — zgradili so ga z ogromno prizadevnostjo članov društva.

Prizor iz prve dramske igrice v novem domu. Naslov igrice: Vdova Rošlinka.